

ศาสดามุฮัมมัดและวงศัwanแบบฉบับแห่งมนุษย์ ผู้เปี่ยมด้วยคุณงามความดี

ผู้เขียน : เชค มุฮ์ซิน ชะรีอัต

แปลและเรียบเรียงโดย : เชคกุลามอะลี อบอซร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้เมตตาเสมอ

บทนำ

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ศาสดาแห่งความเมตตา

ความสำเร็จทางวัฒนธรรมและอารยธรรมของมวลมนุษยทั้งหลาย รวมถึงองค์ประกอบในเชิงบวกในชีวิตทางสังคมของมนุษย์ แต่ที่เหนือไปกว่าทุกสิ่ง เราได้เป็นหนี้บุญคุณในความเสียสละและการอุทิศตนของบรรดาผู้ทรงเกียรติซึ่งมีจิตอันประเสริฐในการนำมวลมนุษย์ไปสู่การสร้างให้เกิดความยุติธรรม ความถูกต้อง อีสราฟ ความเจริญก้าวหน้า จิตวิญญาณอันเป็นอมตะและความเป็นจริงที่นอกเหนือจากโลกที่มีตัวตนอย่างแท้จริงเพื่อทดแทนเหตุอันไม่พึงปรารถนาของชีวิตมนุษย์ด้วยอุดมการณ์ใหม่ พวกท่านได้อุทิศชีวิตของท่านและทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านครอบครอง บรรดาผู้มีเกียรติผู้ซึ่งการประพาดิตนและวิถีชีวิตของพวกท่านได้รับการพิสูจน์แล้วถึงความชอบธรรม ท่านเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังของการพัฒนาทางสังคมที่มีความลึกซึ้งและยั่งยืน

การสร้างความถูกต้องและวัฒนธรรมที่แท้จริงที่ยังผลให้ชีวิต
ส่วนตัวและชีวิตทางสังคมก้าวไปสู่ระดับที่ดีเยี่ยม อย่างไม่ต้อง
สงสัยเลยว่า ฉากที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประวัติศาสตร์

มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นจากความอูตสาหะและการอุทิศตนอัน
ทรงคุณค่าของบุคคลผู้เปี่ยมไปด้วยความเมตตาเหล่านี้ และหาก
ปราศจากการทำงานของท่านทั้งหลายแล้ว ชีวิตมนุษย์ก็จะกลายเป็น
หนองน้ำที่ส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งเต็มไปด้วยการกดขี่ข่มเหงและ
ความเห็นแก่ตัวของผู้ที่ชอบกดขี่และเห็นแก่ตัว

หนึ่งในลักษณะของผู้ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์อย่างมากและผู้ที่
สร้างคำจำกัดความใหม่ของชีวิตคือ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ผู้ที่
ถือกำเนิดมาประมาณ 1,400 ปีที่แล้ว อาวุธของท่านนบีมุฮัมมัด
คือความซื่อสัตย์ และอำนาจของท่านคือความรัก ซึ่งทำให้ท่าน
สามารถมีอิทธิพลต่อสังคมมนุษย์ทั้งหมดอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งขยาย
ขอบเขตออกไปจนปัจจุบันนี้

ประชาชนมากกว่าหนึ่งพันล้านหรือครึ่งหนึ่งเป็นสาวกที่เลื่อมใสใน
ทัศนคติ จรรยาบรรณ และเจตนารมณ์ของท่าน

แม้ว่าในทุกๆ ช่วงเวลาที่สำคัญในชีวิตของบุคคลผู้ทรงเกียรติ
ทั้งหลายถือเป็นการเรียนรู้ที่ทรงคุณค่า แต่บางครั้งบุคลิกและ
คุณลักษณะของบุคคลนั้นก็มีความสง่างามและน่านับถือมาก ซึ่งเรา
ต้องการกล่าวถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตของท่านแม้แต่ในช่วงวัย
เด็ก โดยมักไม่มีการกล่าวถึงชีวิตของบุคคลผู้เป็นอันริษยาทั้งหลาย
ผู้นำทางสังคมหรือบรรพบุรุษของแต่ละอารยธรรม ซึ่งเราอาจได้
พบกับความน่าสนใจและความประหลาดใจของข้อเท็จจริงและ
เหตุการณ์ต่างๆ อย่างมาก ชีวิตของพวกเขาตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่ง
เสียชีวิตเต็มไปด้วยความลับมากมาย

ในหนังสือเล่มนี้ เราต้องการกล่าวโดยสังเขปเกี่ยวกับลักษณะ
ทัศนคติและวิธีการดำรงชีวิต รวมถึงคำสอนอันประเสริฐยิ่งของ
ศาสดามุฮัมมัด บุตรของ अबดุลลอฮ์ (ชื่อละ) ผู้ยิ่งใหญ่แห่งอิสลาม
และผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจาก ท่านศาสดามุฮัมมัด บุตรของ अब
ดุลลอฮ์(ชื่อละ) คือ อิมาม อะลี บุตร อบูดอลิบ (ขอความสันติจง
ประสบแด่ท่าน) และท้ายที่สุด

เราจะกล่าวถึงลักษณะและเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการเคลื่อนไหว
สำหรับวันอาชูรอห์ของอิมามฮุเซน (ขอความสันติจงประสบแด่
ท่าน) หวังว่าผลงานชิ้นนี้จะนำไปใช้สำหรับนักวิชาการและ
นักวิจัยทุกท่าน จากทุกศาสนา เพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยกับบุคลิกภาพ
และคุณลักษณะของบุคคลผู้ทรมานฮัมมัดเกียรติเหล่านี้มากขึ้น

ศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เป็นที่รู้จักกันในนามผู้ก่อตั้งศาสนา

อิสลามและเป็นศาสดาของชาวมุสลิมทั่วทั้งโลก

ซึ่งถือกำเนิดในปีคริสตศักราช 570 ที่เมืองเมกกะ (มักกะฮ์) ตั้งอยู่

ในคาบสมุทรอาหรับทางตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย โดย

คาบสมุทรนี้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 3 ล้านตาราง

กิโลเมตร ซึ่งหนึ่งในสามของดินแดนเป็นพื้นที่ที่มีความแห้งแล้ง มี

พื้นพันธุ์ขึ้นอยู่น้อยหรือไม่มีเลย

เมกกะตั้งอยู่ใกล้กับทะเลแดง ซึ่งถือว่าเป็นเมืองหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก

ของโลกและเป็นสถานที่หนึ่งที่สำคัญที่สุดในการประกอบพิธีกรรม

ของชนชาวมุสลิมทั้งหลายที่เรียกว่า

พิธีกรรม การบำเพ็ญ “ฮัจญ์” สำหรับการประกอบพิธี “ฮัจญ์”

ในทุก ๆ ปีจะมีชาวมุสลิมประมาณสามล้านคนเดินทางไปประกอบ

พิธีดังกล่าวที่เมืองนี้

เราสามารถอ่านในหนังสือประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีขึ้นพร้อมกับการเกิดของมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ซึ่งมีเหตุการณ์ประหลาดเกิดขึ้นมากมาย อาทิ ไฟในวัดของลัทธิโซโรแอสเตเรียนดับ เทวรูปในวิหารกะอ์บะห์ (ก่อนอิสลาม) หดตัวก้มลง สิ่งก่อสร้างภายใน **Kasra Arch (Taqe Kasra, Eyvane Madaen)** ถูกทำลายเมื่อท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้ถือกำเนิดขึ้น ทันใดนั้นก็เกิดแสงไฟปรากฏขึ้นบนท้องฟ้าและแผ่นดิน ทั้งทางทิศตะวันออก และตะวันตก เป็นระยะทางหลายกิโลเมตร

ขณะนั้น บิดาของท่าน (อับดุลลอฮ์) ได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้นอำนาจในการเลี้ยงดูท่านจึงเป็นของปู่ของท่านคือ อับดุลมุฏฏอเล็บ เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด(ซ็อลฯ) มีอายุได้หกปี

มารดาของท่าน (อามีนะฮ์) ได้เสียชีวิตลง และเมื่ออายุได้แปดปี ท่านนบี มุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ก็ได้สูญเสียผู้เป็นปู่ ผู้เป็นผู้ปกครองของท่าน จากนั้นท่านได้ถูกเลี้ยงดูโดยลุงของท่าน (อะบูฏอเล็บ) บิดาของท่านอิมามอะลี (อ.)

เรื่องราวทางวัฒนธรรม และ สังคมของเมืองเมกะ

ท่านนปีมุฮัมหมัด (ซ็อลฯ) ได้ถือกำเนิดมาในช่วงที่ชาวเมกะยังไร้ซึ่งอารยธรรมและโครงสร้างทางสังคม การกระทำอันไร้เหตุผลและโง่เขลาของประชาชนทำให้เกิดการสังหารหมู่

การใช้เวลาไปกับการทำสงคราม เล่นการพนัน ค้าประเวณี เสพสิ่งมีนเมาและดื่มสุรา หากจะกล่าวถึงบรรดาลักษณะเด่นทางวัฒนธรรมอื่นๆ ของประชาชนเหล่านั้น สิ่งที่เราสามารถกล่าวถึง

ได้คือ การ โอ้อวดที่ไร้ค่า ปริมาณของวัฒนธรรมที่เป็นศูนย์กลาง การเชื่อในโซกลางอันเป็นผลมาจากการบิดเบือนศาสนา ยึดถือตำนานเก่าแก่และเรื่องราวของตำนาน ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงถึงความโง่เขลาของพวกเขาและความเลวร้ายของสังคม พวกเขาเชื่อว่าเด็กผู้หญิงเป็นแหล่งของความอัปยศ และแม้กระทั่งพวกเขาจะฝังลูกสาวของเขาทั้งเป็น พฤติกรรมและการกระทำอันโหดร้ายดังกล่าวนี้ได้ถูกสันนิษฐานว่าเป็นยุคแห่งความโง่เขลา ซึ่งนำมนุษย์ไปสู่การทำลายล้างทั้งหลาย ซึ่งแตกต่างจากพื้นที่อื่นๆ ในคาบสมุทรอาหรับที่ยังคงปลอดภัยจากการเผชิญหน้ากันของบรรดาผู้พิชิตในยุคเก่า

และปัจจุบันนี้ คุณไม่สามารถพบอนุสาวรีย์หรือสิ่งก่อสร้างโบราณ
จากอารยธรรมของอาณาจักรโรมันในตอนเหนือ หรืออารยธรรม
ของอาณาจักรเปอร์เซียในตอนใต้ของคาบสมุทรอาหรับ เนื่องจาก
วัฒนธรรมดั้งเดิมของผู้คนที่อาศัยอยู่ในคาบสมุทรดังกล่าว รวมถึง
ดินแดนที่แห้งแล้งซึ่งไม่เป็นที่สนใจของอาณาจักรโบราณใดๆ เลย

ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลา)ในช่วงวัยเด็กและวัยหนุ่ม

เนื่องจากอะบูฏอลีบ (ลุงของท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลา)) มีรายได้ไม่
เพียงพอ ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลา)จึงต้องช่วยทำงานเป็นคนรับจ้าง
เลี้ยงแกะ และเนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นในบางครั้ง
ท่านอะบูฏอลีบจึงได้เสนอให้ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลา)ไปทำงาน
ค้าขายให้หญิงหม้ายชื่อ คอดีญะห์ ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลา)เป็น
ที่รู้จักดีในนามของผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลา)
ยอมรับข้อเสนอของนาง และหลายคราที่ท่านต้องเดินทางไปทำการ
ค้าขายกับกองคาราวานสินค้าของคอดีญะห์ ซึ่งเป็นที่น่าสนใจยิ่ง
เมื่อทราบว่า สถานที่หนึ่งในที่ท่านต้องเดินทางไปค้าขาย คือ
ประเทศซีเรีย

ซึ่งมีพระชาวคริสเตียนคนหนึ่งชื่อบะฮีรอ ได้เห็นท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลละ) และจ้องมองเขาอย่างลึกซึ้งพร้อมกับกล่าวว่า

“ชายหนุ่มผู้นี้จะต้องมีอนาคตที่สดใสอย่างมากและเขาจะได้เป็น ศาสดาเช่นที่กล่าวไว้ในคัมภีร์แห่งพระเจ้า เขาคือผู้นำสารของพระผู้ เป็นเจ้า และเขาจะเป็นผู้วางกฎเกณฑ์ไปยังทั่วทั้งโลกนี้ ข้าพเจ้า สามารถมองเห็นได้ในตัวมุฮัมมัดชายหนุ่มคนนี้ สัญญาณเหล่านี้ ได้ถูกระบุไว้ในคัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้าของเราและด้วยความเคารพ ต่อศาสดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้คำสัญญาไว้”

ถือเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนซึ่งในช่วงวัยรุ่นอาจจะมีการเบี่ยงเบนทางกายภาพและศีลธรรม แต่ในคาบสมุทรอาหรับ พวกผู้ใหญ่ มักมีวามเกี่ยวข้องกับการกระทำชั่วและการกระทำอื่นๆ ที่เป็นสิ่ง ผิดศีลธรรมกันอย่างน่าละอาย

แต่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลละ) ยังคงรักษาศีลธรรมและจรรยา มารยาทของเขา รวมถึงความซื่อสัตย์ของเขาทำให้เขาได้รับฉายา นามว่า

“อัลอามีน” คือผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความซื่อสัตย์ในเมืองเมกกะ

เมื่อท่านอายุได้ 20 ปี ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้เข้าร่วมใน
สนธิสัญญาอัลฟุฏูล ซึ่งช่วยเหลือผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหงที่ได้ลี้ภัยอยู่ใน
เมกกะ เนื่องจากการความอคติได้แพร่กระจายออกไปอย่าง
กว้างขวาง ทำให้พวกเขาถูกทารุณกรรมและคุกคามโดยชาวเมือง
เมกกะ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้ถือว่าการเข้าร่วมใน
สนธิสัญญาดังกล่าวของเขาถือว่าเป็นเกียรติให้กับตนเอง

ท่านหลีกเลี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของการขั้ววนและความสุขทางโลก
และใบหน้าของท่านแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นนักคิดที่ลึกซึ้ง เพื่อให้
อยู่ห่างจากการทุจริตและการทำชั่วที่แพร่กระจายออกไปอย่าง
กว้างขวาง ท่านได้หลบไปอยู่ที่ภูเขาและในถ้ำเสมอ เมื่อท่านอยู่คน
เดียว ท่านจะทำการใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสองเรื่อง
ดังนี้

1. การสร้างแผ่นดินและท้องฟ้า และต้นกำเนิดของสิ่งมีชีวิตและ
การดำรงอยู่ของมัน จากนั้น ท่านก็ได้รับความรู้จากอำนาจและสิ่งที่
ลี้ลับจากพระผู้เป็นเจ้า

2. ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบอันหนักหน่วงในการแก้ไข
ความเชื่อและการกระทำของผู้คนที่อยู่ในสังคมอันตกต่ำ เลวร้าย
และลุ่มหลงในโลภีย์ ท่านพบว่า ถึงแม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ที่จะ
แก้ไขสังคม แต่ก็ถือเป็นสิ่งที่ยากมากและต้องใช้ความพยายามอย่าง
สูงสุด

การรู้เห็นถึงการแพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางของความลุ่มหลง
ในโลภีย์ การกระทำอันทุจริต การกดขี่ข่มเหง ความหยิ่งยโส

การเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์และกราบไหว้รูปปั้น ท่านได้กล่าวกับ
ตนเองว่า

“มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่สูงส่งและมีค่ามากที่สุดบนแผ่นดิน และสิ่ง
ที่ท่านรังสรรค์ขึ้นมานั้นจะถูกนำมาแทนที่ตามจุดประสงค์ของพระ
ผู้เป็นเจ้า และท่านต้องการที่จะก้าวไปสู่วิวัฒนาการของพระผู้เป็น
เจ้าผ่านทางเส้นทางของพระองค์ที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง
กับสิ่งที่เราได้เห็นในปัจจุบันนี้”

แต่เราจะคาดหวังอย่างไรกับสังคมที่เต็มไปด้วยการลุ่มหลงในโลภีย์

การผิดประเวณี กระจายความร่ำรวย และการกดขี่ข่มเหง ให้
สามารถก้าวไปยังเส้นทางของพระผู้เป็นเจ้าได้

การสื่อสารกับเทวทูต (มะลาอิกะฮ์)และภารกิจของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ไม่ได้อยู่ในหมู่ปัญญาชนหรือผู้ที่ได้รับการศึกษา และไม่เคยผ่านหลักสูตรการศึกษาใด ๆ ดังนั้น ท่านจึงถูกเรียกว่า “อุมมี” ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ไม่มีการศึกษา แต่ภายใต้เงาเป็นที่ ๆ ท่านได้รับการฝึกฝนภูมิปัญญา บุคลิกภาพและคุณลักษณะอันสูงสุดของมนุษย์เมื่อตอนอายุสี่สิบปี ด้วยความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ พระองค์ได้ทรงส่งเทวทูตมาปรากฏต่อหน้าท่าน เทวทูต (มะลาอิกะฮ์) นั้นมีชื่อว่า เกเบรียล (ญิบรียล)

และได้นำภารกิจแห่งพระผู้เป็นเจ้ามา โดยเฉพาะ บุคคลอย่าง

ท่านนบิผู้ซึ่งสามารถให้ได้อย่างแท้จริงเท่านั้น และ ทำให้จิตวิญญาณของเขาแข็งแกร่งสามารถที่พบกับเทวทูตแห่งพระผู้เป็นเจ้า

ผู้ทรงเดชานุภาพได้ ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลฯ)ได้รับความพร้อมนั้นแล้ว โดยการพิจารณาอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับจักรวาล และโดยความบริสุทธิ์แห่งจิตวิญญาณของเขาต่อหลุมพรางแห่งโลกีย์

ต่อมาพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพได้แต่งตั้งให้เขา เป็นผู้นำสาร
ของพระองค์ และหลังจากที่ทูตเกเบรียล (ญิบรีล) ได้มาปรากฏตัว
ต่อหน้าท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เทวทูตได้กล่าวว่า

“จงอ่าน”

จากนั้น มุฮัมมัดผู้ซึ่งไม่มีการศึกษาตอบว่า

“ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้”

เทวทูตได้เข้ามาอวดรำลึกมุฮัมมัดและกล่าวกับท่านอีกครั้งว่า

“จงอ่าน”

ต่อมาท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ก็สามารถอ่านได้ เกเบรียลได้เข้า
มาอวดรำลึกท่านอีกครั้ง และบอกให้มุฮัมมัดอ่านตามเขา และเขา
กล่าวว่า

“อ่านด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง! พระองค์ทรงสร้าง
มนุษย์มาจากก้อนเลือด จงอ่านเถิด และพระองค์ทรงใจบุญยิ่ง
พระองค์ได้ทรงสอนการใช้ปากกา ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้
”

การมองมาที่เกเบรียล (ญิบรีล) และสารของพระผู้เป็นเจ้าของเขา

กำหนดให้ “ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) เจ้าเป็นผู้นำสารของพระผู้
เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ และข้าคือเทวทูตของพระองค์”

จากนั้นท่านนบีมุฮัมมัด(ซ็อลฯ)ได้ออกมาจากถ้ำ ฮิรอฮ์ ด้วย
ความปีติอย่างสูงสุด พร้อมกับมองขึ้นไปทั่วทุกมุมบนท้องฟ้าที่
ปรากฏแสงของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) พิจารณาและค้นหาแหล่งกำเนิดของการ
ดำรงอยู่ของทุกๆ สิ่งในพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงสมบูรณ์แบบ
และไร้มลทิน เมื่อท่านอยู่ลำพังเขาจะพูดกับพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)
เช่นเดียวกับที่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงแต่งตั้งโมเสสแห่งยูดา
และศาสดาอื่น ๆ อีกหลายพันคนเป็นผู้นำสารของพระองค์ เพื่อที่จะ
แก้ไขการกระทำต่างๆ ของประชาชาติเพื่อนำพวกเขาไปสู่พระเจ้าที่
แท้จริงการให้เอกภาพและความสูงส่งเหนือสิ่งใดๆ ทั้งปวงแก่
พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)

การสื่อสารเพื่อเปิดเผยความจริงระหว่างท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ)

กับพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ กินเวลานานถึง 23 ปี จวบ

จนกระทั่งท่านนบี มุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้เสียชีวิตเมื่ออายุได้ 63 ปี

โองการศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเหล่านี้ได้ถูกรวบรวมอยู่ในคัมภีร์แห่งพระ

ผู้เป็นเจ้าที่เรียกว่า “อัลกุรอาน” คัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้าที่เป็น

แนวทาง เพื่อนำมนุษยชาติทั้งหลายไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองอัน

แท้จริง คัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้าที่รวบรวมคำรัสของพระองค์

ผู้ทรงเดชานุภาพ ที่ได้แจ้งแก่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ)

ผู้นำสารของพระองค์ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้แก่มนุษยชาติต่อไป

**ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ)กับการเชิญชวนไปสู่พระองค์อัลลอฮ์
(ซบ.) ครั้งแรก**

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ)ได้รับมอบหมายภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์โดย
พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ มาตามลำดับ เช่นเดียวกับศาสนทูต
แห่งพระผู้เป็นเจ้าท่านอื่นๆ ในยุคก่อนหน้า ในการถ่ายทอดสาร
ของพระผู้เป็นเจ้าไปยังมนุษยชาติและเชิญชวนพวกเขาไปสู่เอกานุ
ภาพ ซึ่งเรียกว่า “เตฮีด” แต่ความแตกต่างระหว่างท่านนบีมุฮัม
มัด (ซอลฯ) กับศาสนทูตก่อนนี้ ตามข้อเท็จจริงคือท่าน ได้รับการ
แต่งตั้งเป็นศาสนทูตท่านสุดท้ายของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ
บนโลกนี้และไม่มีศาสนทูตอื่นต่อจากท่าน แนวทางในการเชิญชวน
ประชาชนให้มีโอองการมายังท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ว่า:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (نحل 125)

“จงเชิญชวนไปสู่หนทางแห่งพระเจ้าของเจ้าด้วยสติปัญญาและ
คำสอนที่ดีและโต้แย้งกับพวกเขาด้วยวิธีที่ดีที่สุด”(บทอันนะฮ์ล
โองการที่ 125)

จากนั้น คำแรกสำหรับการเชิญชวนมนุษยชาติไปสู่พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพของเขา คือ :

(أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا)

“พวกเจ้าจงกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพภักดีนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น จึงจะถือว่าสำเร็จ”

ดังคำกล่าวที่ทรงคุณค่าว่า

"ศาสนาทุกศาสนามีหลักของตนเพื่อให้มนุษย์หลุดพ้นจากบาป เช่น สำหรับลัทธิโซโรแอสเตเรียน การพ้นจากบาปของมนุษย์จะต้องยึดมั่นอยู่ในหลักของ “การคิดดี พูดดีและทำดี”

ในนิกายหรือศาสนาอื่นๆ เชื่อว่า “สันติสุข” ถูกกำหนดให้เป็น การพ้นจากบาปของมนุษย์ หมายถึง การพ้นจากบาปของมนุษย์จะผ่านทางสันติสุข”

ส่วน “สันติสุข” คือการตระหนักว่าเราเข้าใจในสาเหตุแห่ง

“ความทุกข์” และการเข้าใจสาเหตุแห่ง “ความทุกข์” เรา
ต้องได้รับความสามารถในการจำแนกแหล่งที่มาของความทุกข์
ความสามารถนั้นเรียกว่า

“ปัญญา” และปัญญานั้นคือความรู้ที่ว่า ความทุกข์ทั้งหลายนั้น
เกิดจากการเชื่อมโยงกัน และการเชื่อมโยงกันของตัวมันเองเกิดจาก
ความกระหายและความปรารถนาในสิ่งที่ดีที่สุด ดังนั้น รากฐานของ
ศาสนาและลัทธิต่างๆ เหล่านั้นคือ มนุษย์มีความต้องการอยู่
ตลอดเวลา เขาต้องการคุ้มครองและทายาท ต้องการทรัพย์สิน ความ
มั่งคั่งและอำนาจซึ่งไม่มีที่สิ้นสุด ต่อมาเขาได้ค้นพบหลักนี้คือการ
เชื่อมโยงกันตามมาด้วยการแยกจากกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และ
การแยกจากกันมีรูปแบบเดียวกับความทุกข์ ดังนั้น เพื่อให้มนุษย์
สามารถกำจัดความทุกข์ออกไปได้ เขาต้องรู้จักจำแนกสาเหตุของ
มัน และพื้นฐานของนิภาษดังกล่าวคือ มนุษย์จะปราศจากความ
ต้องการในทุกสิ่งเพื่อให้บรรลุถึงสันติสุขชั่วนี้รันดร์ และความหลุด
พ้นนั้นเช่นเดียวกับเสรีภาพทางจิตวิญญาณ

หรือตัวอย่างในศาสนาคริสต์ที่ได้ถูกเผยแพร่ในปัจจุบันนี้ ปัจจัยหลักในการพ้นจากบาปของมนุษย์ที่ตกอยู่ในกิเลส ความรักและเสน่ห์โดยนำมาจากนิภาษนี้ คุณต้องแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เมตตาต่อท่านหรือผู้ที่ทำไม่ดีกับท่าน จากนั้นโลกจะเต็มไปด้วยความเมตตากรุณาและทุกคนก็จะปลอดภัย

หลักของนิภาษทั้งหมดที่ได้กล่าวมาสามารถนำไปประยุกต์ใช้โดยมีเงื่อนไขว่า เขาจะต้องยึดถือหลักการให้เอกภาพ หากปราศจากการให้เอกภาพ “เดาฮิด” ความเห็นอกเห็นใจอาจจะเปลี่ยนเป็นความเกลียดชังและความอภัยส และหากเราแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้กดขี่ข่มเหงและคนที่เปิ่นทาส มันก็จะกลายเป็นปรัชญาและความอ่อนน้อมถ่อมตนหรือเป็นไปไ้ได้ว่าความเห็นอกเห็นใจและความเมตตากรุณาจะเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์ทางอารมณ์ที่เข้าใจได้ยากระหว่างผู้คนบนพื้นฐานของความปรารถนา โดยไม่คำนึงถึงความสามารถและบุญกุศล ถ้าเราทุกคนรักซึ่งกันและกัน

และแสดงความเห็นอกเห็นใจกัน ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้กดขี่ข่มเหงหรือ
ถูกกดขี่ข่มเหง ดีหรือเลว ดีน้อยกว่าหรือสูงส่งกว่า แล้วความเห็นอก
เห็นใจจะถูกเปลี่ยนเป็นเพียงความสวยงามบนผลประโยชน์ของผู้ทำ
ชั่วและความสูญเสียของผู้ทำดี บนพื้นฐานเดียวกัน

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ)เชื่อว่า แนวคิดทั้งหมดเหล่านั้นอาจจะถูก
ต่อต้าน เว้นแต่ผู้คนทั้งหลายจะเข้าร่วมและยึดหลักการของ “เตาฮีด
” หรือการให้เอกภาพต่อพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) คือการกล่าวว่า
“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) เพียงองค์เดียว
”

ดังนั้น การเชิญชวนไปสู่อิสลามครั้งแรกและครั้งสำคัญที่สุดของ
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) คือ เตาฮีด โดยการกล่าวว่า

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) เพียงองค์เดียว
”

เนื่องจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในคาบสมุทรอาหรับนั้นเคารพบูชารูป
ปั้นและคุ้นเคยกับการเชื่อโชคลางเป็นระยะเวลานาน อย่างไม่ต้อง
คาดหวังใดๆ เลย

การเชิญชวนไปสู่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ไม่เป็นที่ยอมรับของพวกเขา

เขาอย่างแน่อน ดังนั้น ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ทราบว่า
อุดมการณ์และความคิดที่ดีเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสำหรับ
วัฒนธรรมที่ยังรากลึกทั้งหลาย ดังนั้น อันดับแรกจะต้องไม่มีการ
เชิญชวนไปสู่ศาสนาอิสลามอย่างเปิดเผยไปยังพวกเขา และเป็น
ระยะเวลาสามปีที่ท่านทำการเชิญชวนอย่างลับๆ และได้แอบเชิญ
ชวนบุคคลเพียงไม่กี่คนไปสู่ศาสนาอิสลาม

หลังจากสามปีต่อมา ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้รับคำสั่งให้เชิญ
ชวนผู้คนไปสู่ศาสนาอิสลามอย่างเปิดเผย และท่านได้เรียกผู้ที่
ใกล้ชิดในครอบครัวมาเป็นแขกที่บ้านของท่านและเชิญชวนพวกเขา
เขาไปสู่ศาสนาอิสลาม จากนั้นวันหนึ่งในตอนเช้า ท่านได้ไปยัง
ภูเขาศ็อฟา ในเมืองเมกกะ และได้เชิญชวนให้ผู้คนมารายล้อมท่าน
และท่านได้กล่าวกับพวกเขาว่า

“ถ้าข้าพเจ้าบอกว่า มีศัตรูกำลังเข้ามาต่อสู้กับพวกท่านในเช้านี้
หรือในเย็นนี้ พวกท่านจะเชื่อข้าพเจ้าไหม”

ทุกคนตอบว่า

“เชื่อ เพราะพวกเขาไม่เคยได้ยินความเท็จจากท่าน”

จากนั้น ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้กล่าวต่อไปว่า

“ข้าพเจ้าเป็นเช่นผู้เฝ้ายามที่พบเห็นศัตรูจากระยะไกล และได้รับ
เข้ามาเตือนผู้คน ข้าพเจ้าเตือนพวกท่านให้ต่อสู้กับความเลวและสิ่ง
ชั่วร้ายพร้อมกับเชื่อเชิญท่านไปสู่ความดี”

วัตถุประสงค์หลักเบื้องหลังการเชิญชวนไปสู่พระองค์อัลลอฮ์ (ชบ.)
ของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)

จุดประสงค์หลักเบื้องหลังการเชิญชวนไปสู่พระองค์อัลลอฮ์ (ชบ.)
ที่แพร่ขยายออกไปโดย ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ที่รวบรวมมา
ดังนี้:

1. “ข้าพเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์ (ชบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ พระองค์ทรงแต่งตั้งข้าพเจ้ามาเพื่อนำท่านไปสู่พระองค์ และ
ประณามการบูชารูปปั้นต่างๆ”
2. “ในภารกิจหลักของข้าพเจ้าคือการแสดงความเห็นอกเห็นใจไป
ยังครอบครัว (บิดาและมารดา) เป็นสำคัญยิ่ง”

3. “ข้าพเจ้าถูกแต่งตั้งให้เป็นมนุษย์ที่ปราศจากการทำผิด ความชั่ว และการกระทำที่ไม่ดี”
4. “ในศาสนาของข้าพเจ้า การฆ่าทารกเนื่องจากกลัวความยากจน ถือเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและถือเป็นความต่ำช้าอย่างสูงสุด”
5. “ในศาสนาของข้าพเจ้า การสังหารภายใต้ความเท็จและความยุติธรรมถือเป็นสิ่งที่ต้องห้ามอย่างแน่นนอน”
6. “ศาสนาของข้าพเจ้ายึดถือความยุติธรรมเป็นพื้นฐาน”
7. “ภาษาและคำพูดที่ออกมาจากมนุษย์สะท้อนถึงจิตวิญญาณ และศีลธรรมของเขา ดังนั้น เขาจะต้องใช้มันในแนวทางที่ถูกต้อง และพวกเขาต้องแสดงความจริงออกมา แม้ว่าจะนำความสูญเสียมาสู่ผู้พูดก็ตาม”
8. “มนุษย์เป็นอมตะ เมื่อเขาเสียชีวิต เขาเพียงแค่ออกไปอยู่อีกโลกหนึ่ง ดังนั้น จงทำความดีเพื่อให้แน่ใจว่า ท่านจะมีความเจริญรุ่งเรืองนิรันดร์”

ผลกระทบที่เพิ่มขึ้นของคำรัสในคัมภีร์อัลกุรอานและตรรกะที่
แข็งแกร่งเบื้องหลังท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก
สำคัญ สามประการ ได้แก่

ก. “การพกัคดีต่ออัลลอฮ์ (ซบ.) เลิกบูชากราบไหว้รูปปั้น (เตาฮีด)”

ข. “สนับสนุนจุดประสงค์หลักของเนื้อหาที่สื่อสารออกไปของการ
ให้เอกภาพต่อพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)”

ค. “การพ้นจากบาปและความเจริญรุ่งเรืองอันเป็นนิรันดร์ของมนุษย์
หมายความว่า ร่างกายของมนุษย์จะสลายไปแต่จิตวิญญาณของเขา
จะคงอยู่เพื่อความดี (การฟื้นคืนชีพ)”

มุมมองดังกล่าวดึงดูดผู้คนไปสู่มิติทางสังคมในการเชิญชวนแห่ง
พระเจ้าเป็นเจ้า แต่ ณ จุดเริ่มต้นมีเพียงไม่กี่คนที่ดำเนินตามท่านนบี
มุฮัมมัด(ซ็อลฯ) บางคนเริ่มใคร่ครวญถึงการเชิญชวนของท่านนบี
มุฮัมมัด (ซ็อลฯ)

แต่บางคนในหมู่ชนชั้นขุนนางยืนกรานต่อต้านท่านนบีมุฮัมมัด
(ซ็อลฯ)

พวกที่ต่อต้านท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) อุทิศตนเพื่อคุณค่าแห่ง
โลกีย์และยินดีตามสิ่งที่ตนพึงใจ พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่เหนือคน
อื่นๆ และชนชั้นต่ำของสังคมนั้นไร้ค่า ดังนั้น พวกเขาจึงเริ่มต่อต้าน
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ผู้ที่เปล่งเสียงออกมาเพื่อความยุติธรรมใน
การช่วยเหลือผู้ที่ขาดแคลนและเป็นผู้ที่ถูกเรียกว่าผู้ยึดถือความ
ยุติธรรม โดยกระจายความมั่งคั่งไปในหมู่ชนที่เชื่อในอิณิหารต่าง
ๆ ทรمانและราวีสหายของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) จนเสียชีวิต
โดยไม่สนใจถึงระบบของสังคม

โดยหลังจากนั้นบางครั้งได้มีการทำสนธิสัญญาฉบับหนึ่งร่วมกัน
ระหว่างบรรดาศัตรูของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) กับเผ่าที่ตั้งถิ่น
ฐานอยู่ในเมกกะ พวกเขาได้ขับไล่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และ
สหายของท่านออกไปยังหุบเขาที่มีความแห้งแล้ง ซึ่งรู้จักกันในนาม
ของหุบเขาอะบฏอเล็บเป็นระยะเวลาสามปี โดยสั่งห้ามทำการค้า
ขายใดๆ ห้ามคบหาสมาคมและแต่งงานกับพวกท่าน โดยสามารถ
อธิบายสถานะที่ท่านและสหายของท่านถูกบีบบังคับ

โดยยกเอาคำพูดของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ที่กล่าวว่า

“ข้าพเจ้ามีหินถ่วงอยู่ที่ท้องเสมอเพื่อปิดเป่าความเจ็บปวดจากความหิว และบางครั้งพวกเราได้แบ่งอินทผลัมเพียงหนึ่งผลให้กันกิน” จึงเหมาะสมแล้วที่จะกล่าวว่า ภายใต้อาณัติที่ไม่เอื้ออำนวย ไม่มีอนาคตและไม่มีจุดจบในความทุกข์ทรมานของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และสหายของท่าน ซึ่งไม่สามารถจินตนาการได้และปราศจากซึ่งแสงแห่งความหวังใดๆ ดังนั้น สามปีแห่งการต่อต้านและต่อสู้กับศัตรูของอิสลาม ภายใต้อาณัติและสภาพความเป็นอยู่ที่เลวร้ายถือเป็นความยุติธรรม สำหรับความเชื่อในความศรัทธาของพวกเขาและความเชื่อในความถูกต้องของแนวทางที่พวกเขาตามมาเท่านั้น เมื่อศัตรูพบว่าการทรมานร่างกายและจิตใจไม่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจอันแรงกล้าของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) พวกเขาจึงพยายามเกลี้ยกล่อมท่าน พวกเขาบอกกับลุงของท่าน คือ อะบูฏอลีบ ให้พูดกับท่าน (ซ็อลฯ) ว่า

“ถ้าท่านนบีละทิ้งการเชิญชวนไปสู่ศาสนาอิสลาม พวกเขาจะให้เงินตำแหน่งที่สูงส่ง และทองคำจำนวนมากตามที่ท่านต้องการ”

แต่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ตอบว่า

“หากพวกเขานำดวงอาทิตย์ มาวางไว้ในมือขวาของฉัน และเอา ดวงจันทร์ มาวางไว้ในมือซ้าย เพื่อที่จะให้ฉันทิ้งหน้าที่ในการ ประกาศศาสนา ฉันก็จะไม่ละทิ้งอย่างเด็ดขาด จนกว่าพระองค์ อัลลอฮ์ จะทำให้บรรลุผล หรือไม่ก็ฉันกว่าชีวิตของฉันจะหาไม่”

แต่บรรดาศัตรูก็ยังคงยืนยันการกระทำของพวกบูชาเจว็ด

และอีกประการหนึ่งคือ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้เน้นย้ำเสมอ ว่า

“ต้นกำเนิดของการสร้างโลกที่กว้างใหญ่และสวยงาม รวมถึง สิ่งมีชีวิตต่างๆ ซึ่งไม่จำกัดแค่เพียงก้อนหิน ไม้หรือวัตถุทางกายภาพ ที่มีขีดจำกัดอื่นๆ และพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) เป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง และเราไม่สามารถมองเห็นพระองค์ได้ เพราะพระองค์ไม่ใช่วัตถุแต่ พวกท่านสามารถที่จะเห็นพระองค์ด้วยจิตได้สำนึก ด้วยปัญญาและ ด้วยส่วนลึกหัวใจของพวกท่านที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างท่านกับ พระองค์”

ไม่มีการบังคับในศาสนาอิสลาม

ถึงแม้ว่าท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) จะแน่วแน่ในการเชิญชวนแห่ง
พระผู้เป็นเจ้าของท่าน แต่ท่านไม่เคยบังคับใครให้ยอมรับในศาสนา
อิสลามในช่วงชีวิตของท่านเลย ท่านมักจะยืนยันว่า เนื่องจาก
พระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ ทรงเน้นย้ำว่า

لا اكراه فى الدين

"ไม่มีการบังคับให้นับถือศาสนาอิสลาม"

ท่านเพียงถูกแต่งตั้งจากพระองค์อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพให้
เชิญชวนผู้คนไปสู่ศาสนาอิสลาม ซึ่งแน่ใจได้ว่า ผู้คนนั้นจะได้รับความ
เจริญรุ่งเรืองอันเป็นนิรันดร์ และไม่มีการบังคับเพื่อจุดประสงค์นี้
ในคัมภีร์อัลกุรอาน พระองค์อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพได้ตรัส
ว่า :

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (الانسان / 3)

“เราได้แสดงให้เห็นหนทางนำ แต่เขาอาจเป็นผู้กตัญญูหรือ ผู้
เนรคุณ”

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ในมุมมองของท่านบิหมัหมัด (ซ็อลฯ)

ท่านบิหมัหมัด (ซ็อลฯ) เชื่อในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยกล่าวว่า พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพให้พระแก่นมนุษย์ให้มีความเจียวยฉลาด ความมุ่งมั่น และมีความเป็นผู้นำ และกล่าวโดยสังเขปว่า ทุกสิ่งในโลกถูกสร้างมาเพื่อมนุษย์ และในอัลกุรอานพระองค์ได้ทรงตรัสว่า

“ทุกสิ่งทุกอย่างถูกสร้างมาเพื่อมนุษย์และมุฮัมมัดเป็นผู้แทนของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพบนแผ่นดิน ”

ท่านบิหมัหมัด (ซ็อลฯ) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเคารพไว้เช่นเดียวกันว่า

“และการเคารพไม่ได้ให้แกบุคคลแค่บางกลุ่มเท่านั้น แต่ทุกคนจะได้รับเกียรตินี้จากพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ เท่าเทียมกันซึ่งรวมถึงทุกเพศ ทุกเชื้อชาติ ทุกสีผิว และความมั่งคั่งไม่ทำให้คนหนึ่งสูงกว่าคนอื่น”

และพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงตรัสไว้อีกว่า บุคคลที่เคร่งครัดใน
อิสลามเท่านั้นที่จะได้ใกล้ชิดกับพระองค์

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ
(الحجرات : 31)

“เราสร้างมนุษย์ขึ้นมาจากชายและหญิงคู่หนึ่ง และทำให้พวกเจ้า
แพร่พันธุ์ออกไปเป็น หมู่ เป็น เผ่า ซึ่ง พวกเจ้าอาจรู้จักกับอีกหมู่มชน
หนึ่ง อย่างไม่ต้องสงสัยใดๆ ผู้ที่ได้รับการยกย่องสูงสุดในบรรดา
พวกเจ้าในสายตาของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) คือผู้ที่เคร่งครัดใน
ศาสนาอิสลามมากที่สุด”

ดังนั้น จึงไม่มีข้อใดเปรียบใดๆ เหนือจากผู้อื่น เช่น พลัง ความมั่งคั่ง
และตำแหน่งหน้าที่ที่สูงส่งกว่า

บรรดาสตรีในมุมมองของท่านบิหมัหมัด (ซ็อลลา)

ท่านบิหมัหมัด (ซ็อลลา) เน้นย้ำเสมอว่า เพศชายไม่ได้อยู่เหนือกว่าเพศหญิง สิ่งนี้เกิดขึ้นในระบบสังคมของคาบสมุทรอาหรับในขณะนั้น

บรรดาสตรีไม่มีที่ยืนในสังคม และผู้ชายทุกคนที่มีลูกเป็นทารกเพศหญิงจะรู้สึกเสียศักดิ์ศรีมาก ดังนั้น จึงพยายามฆ่าลูกตนเองทั้งเป็น แม้ในบางลัทธิก็มองว่า ผู้หญิงทุกคนถือเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นกลางร้ายและชั่วร้าย และแม้ในชาวคริสต์เียนบางคนยังเชื่อว่า เพศหญิงเป็นตัวนำพวกเขาไปยังการทำความชั่ว โดยยึดตามจำนวนหลักฐานอ้างอิงเช่นเดียวกันกับบรรดาลัทธิเหล่านั้นซึ่งเป็นที่น่าสงสัยว่า บรรดาสตรีก็เป็นมนุษย์ ดังนั้น เพื่อต่อสู้กับความโง่เขลานั้น

ท่านบิหมัหมัด (ซ็อลลา) จึงพยายามประกาศคำอวยพรที่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงให้แก่บรรดาสตรี และได้นำมาถ่ายทอดดังนี้

เพื่อจุดประสงค์เดียวกัน

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้รับการแจ้งเกี่ยวกับซูเราะห์ในนาม
ของสตรี (ซูเราะห์อันนิซาอ์) ด้วยจุดประสงค์ในการ

เน้นย้ำถึงคุณค่าที่แท้จริงของสตรี รวมถึงสิทธิของพวกเธอในสังคม

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ยังได้กล่าวถึงเหตุที่ได้มีซูเราะห์นี้ขึ้นมา
ดังนี้

* พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพได้แสดงถึงความเมตตาที่
มีต่อสตรีมากกว่าบุรุษ

* ข้าพเจ้าชอบสามสิ่งในโลกนี้มากกว่าสิ่งอื่นใด คือ บรรดาสตรี
เครื่องหอมและการนมาซ

* บรรดาบุรุษที่ดีที่สุด คือ ผู้ที่เป็นสามีที่ดีที่สุด สำหรับภรรยาของ
เขา และ ข้าพเจ้าเป็นสามีที่ดีที่สุดสำหรับบรรดาภรรยาของข้าพเจ้า

* เป็น สิ่งที่ดีสำหรับผู้ชายทุกคนที่จะซื้อของขวัญให้แก่ภรรยาและ
ลูกๆ ของเขา และจะดีกว่าหากเขาให้ของขวัญกับบรรดาลูกสาวของ
เขาก่อน

* ผู้หญิงทุกคนเปรียบได้ดังดอกไม้

* เมื่อใดที่เจ้าให้ความสุขต่อ (ครอบครัว) ลูกสาวของตน เท่ากับเจ้า
ทำการปล่อยทาสให้เป็นไท

* สวรรค์อยู่ใต้ฟ้าเท้าของบรรดาสตรี

ตามข้อเท็จจริงแล้ว อิสลามแสดงบทบาทเป็นผู้ปฏิวัติทางสังคม
การเมืองและสติปัญญา เพื่อปรับปรุงขนบธรรมเนียมประเพณีและ
บรรทัดฐานทางสังคมทั้งหลายเกี่ยวกับสตรีในพื้นที่เหล่านั้น

ศาสนาอิสลามได้พิจารณากฎหมายเกี่ยวกับผู้หญิง โดยยึดตาม

ความสามารถทางกายภาพและทางสังคมของพวกเธอ และเพื่อ

เคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของผู้หญิงซึ่งถูกมองข้ามโดยสิ้นเชิง

ในช่วงยุคแห่งความโง่เขลา ได้มีการออกระเบียบเกี่ยวกับ

ความสัมพันธ์ของการแต่งงาน ตามระเบียบเหล่านี้ ในทุกๆ บ้าน

ผู้หญิงเป็นผู้รับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตรแต่เพียงผู้เดียวและต้อง

ตอบสนองความต้องการทางเพศให้แก่สามีของเธอ

และผู้ชายไม่ได้รับความเห็นชอบให้บังคับให้ภรรยาของตนทำงาน
ในบ้านและเตรียมอาหาร โดยการทำงานในบ้านไม่เป็นหน้าที่
และความรับผิดชอบของเธอ และหากสมมุติว่า ผู้หญิงทำงานใน
บ้าน มันจะต้องเกิดขึ้นโดยความเห็นชอบและความพึงพอใจของเธอ
เอง เช่นเดียวกัน หากสตรีให้นมลูกๆ ของเธอ เธอมีสิทธิ์ในการ
เรียกร้องสิ่งตอบแทนในรูปของเงิน หรือสิ่งอื่นๆ และในทางตรงกัน
ข้าม สามีต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการตอบสนองความต้องการของ
ภรรยาของเขา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และอาหาร
อีกทั้งเขาต้องให้ความเคารพภรรยาของเขาว่า ภรรยาของเขาเป็น
มนุษย์ที่มีอิสระ และหากภรรยาของเขาชื่นชอบในรายได้อิสระ
เขาก็ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เงินของเธอ

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอล๑) ได้ให้ผู้หญิงมีลักษณะที่มีคุณค่าซึ่งเป็นสิ่ง
สำคัญในการได้รับความเคารพและรักในสิทธิมนุษยชนทุกประการ
มีความเท่าเทียมกับผู้ชาย และให้ข้อเท็จจริงที่ว่า

เธอเป็นสัญลักษณ์ทางการศึกษาอันสูงส่ง และเธอเป็นผู้รับผิดชอบ
ในการฟูมฟักบรรดาลูกๆ หลานๆ ของมนุษย์ ตามขอบเขตทั้งหมด
ของสังคม

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้เลี้ยงดูลูกสาวของท่าน คือ

พระนางฟาติมะห์ อย่างดีและเป็นตัวอย่างที่มีคุณค่าในการให้ความ
นับถือต่อประชากรสตรี คราใดที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) พบกับ
ลูกสาวของท่าน ท่านจะลุกขึ้นยืนให้เกียรติและท่านจะก้มลงจูบมือ
ของเธอ และกล่าวว่า “พ่อของเธอพร้อมที่จะตายเพื่อเธอ”

เมื่อใดก็ตามที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) กลับจากการเดินทาง สิ่ง
แรกที่ท่านจะทำ ก็คือ รีบไปหาลูกสาวของท่าน คือ

พระนางฟาติมะห์ ท่านเน้นย้ำเสมอว่า “

ผู้ใดที่โปรดปรานฟาติมะห์ แท้จริงเขาได้โปรดปรานข้าพเจ้าด้วย
และผู้ใดที่ไม่โปรดปรานเธอ แท้จริงเขาก็ไม่โปรดปรานข้าพเจ้า
เช่นกัน”

แต่ในโลกของเราทุกวันนี้ ภายใต้อำนาจของการฟื้นฟูสิทธิ ลักษณะ
ของสตรีและคุณค่าของมนุษย์ รวมถึงลักษณะที่ถูกเมินเฉยใน
รูปแบบพวกนิยมความรุนแรง ปัจจุบันนี้อุปนิสัยของผู้หญิงซึ่ง
รวมถึง พรสวรรค์ ความสามารถ รวมถึงความต้องการทางกายภาพ
และทางจิต ทำให้ผู้หญิงแตกต่างจากผู้ชายซึ่งถูกปฏิบัติภายใต้ความ
คล้ายคลึง

และมุมมองของผู้หญิง และเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน ความคล้ายคลึง
ซึ่งนำประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงถูกจำกัดคุณค่าทั้งทางโลกและ
ทางกายภาพ การเหยียดหยามพวกเธอให้เป็นเช่นเครื่องมือในการ
สร้างรายได้ การขายและการเป็นตัวตอบสนองความต้องการของ
ผู้ชาย โดยการแพร่กระจายของวัฒนธรรมในการเปลือยกายและการ
ล่าสอนทางวัฒนธรรมถูกนำมาใช้ในนามของของสิ่งที่เรียกว่า
“ผู้หญิงมีความเป็นอิสระจากผู้ชาย”

เช่นเดียวกันในบางสังคม ผู้หญิงถูกบังคับให้ทำงานที่ใช้ความ
อุสาหะอย่างสูงและงานหนัก (งานของผู้ชาย) และแม้ว่าพวกเธอจะ
ถูกบังคับให้ขายตัวและค้าประเวณีเพื่อหารายได้เพิ่มเติมก็ตาม

คำสอนอันประเสริฐของศาสนาอิสลามซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อล
ฯ) ได้เตือนอย่างชัดเจนเกี่ยวกับผู้หญิง การลวนลามทางเพศและภาพ
โป๊เปลือย โดยถือว่ามันเป็นการดูถูกศักดิ์ศรีของผู้หญิง ซึ่งจะนำพวก
เขาไปสู่จิตใจที่ผิดปกติและไฟต่ำ และแนะนำให้พวกเขาดำเนินบทบาท
สำคัญของพวกเขาในครอบครัวในการดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูคน
รุ่นใหม่ที่ยังบริสุทธิ์ผุดผ่อง

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้กระตุ้นเตือนว่า

“ผู้หญิงเปรียบเสมือนดอกไม้ และพวกเธอไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อให้ทำงานหนักและต้องใช้ความอดุสาหะอย่างสูง”

ซึ่งแน่นอนว่าศาสนาอิสลามไม่ได้ใช้ให้ผู้หญิงและผู้ชายยึดในความสันโดษและชีวิตแบบนักบวช และไม่ปฏิเสธความยินดีในความสุขทางโลก การกล่าวอ้างที่สำคัญของท่านนบีมุฮัมมัด

(ซอลฯ) คือการกระตุ้นเตือนว่า “ศาสนาอิสลามไม่มีนักบวช”

ดังนั้น ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) จึงได้แต่งงานและส่งเสริมให้ผู้คน

แต่งงาน คำพูดที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่รวบรวม มา มีดังนี้

“การแต่งงานเป็นสุนนะห์ของข้าพเจ้า ผู้ที่ปฏิเสธสุนนะห์ของข้าพเจ้า ก็ไม่ใช่พวกของข้าพเจ้า”

ท่านไม่ถือว่าการแต่งงานนั้น (เพื่อการตอบสนองความต้องการ

ทางเพศ) เป็นอุปสรรคขัดขวางการส่งเสริมความเชื่อทางจิตวิญญาณ และความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณของจิตใจมนุษย์

ท่านเชื่อว่า ผู้ที่ไม่แต่งงานก็สามารถประสบความสำเร็จในการ
เข้าถึงความเชื่อทางจิตวิญญาณและโลกแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้จาก
น้อยไปมาก มุสลิมทุกคนต้องดำรงและรักษาความสมดุลในทุก
แง่มุมของชีวิตของเขา จากคำสอนหลักของท่านต่อบรรดาสหาย
ของท่าน คือ

“มุสลิมทุกคนจะต้องรักษาความสมดุลในการงานทุกอย่างในชีวิต
ของเขา”

เรียกว่าต้องไม่ “อิฟรอต (เกินเลย)” หรือ “ตัฟริต” (ขาด) ท่าน
ถือว่าการละเว้น (การควบคุม) เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างจิต
วิญญาณให้มีความเข้มแข็งในความโปรดปรานการทำความดีและ
ละเว้นการกระทำชั่ว ดังคำพูดที่หยิบยกขึ้นมาคือ

“ผู้ใดออกห่างจากการทำชั่วเป็นเวลาสี่สิบวัน เขาจะได้รับพรจาก
พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงภูมิและทรงรอบรู้”

ศาสนาอิสลามส่งเสริมให้ประพฤตินับง่าย สุภาพ ยึดมั่นใน
ความยุติธรรม และกระทำดี ท่านให้ความสำคัญในหนทางที่
ถูกต้อง

จงใจให้มนุษย์ทุกคนทำตามความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ของตน เกี่ยวกับเรื่องนี้ในอัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า :

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ (مائده/ 2)

“ให้ร่วมมือกันในการทำความดีและยำเกรงต่อพระองค์อัลลอฮ์ และห้ามร่วมมือกันในการทำบาปและไม่ยำเกรงต่อพระองค์อัลลอฮ์ ”

และหากสิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานคือ การเชื่อฟังและการทำความดี ซึ่งมันอยู่ในหัวใจและทำให้คนๆ หนึ่งรอดพ้นจากความชั่วและความเสื่อมโทรม อิสลามได้สอนให้มนุษย์กระทำความดีและมีทัศนคติที่ดีเสมอ

อัลกุรอานได้ยกย่องท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) มาก ต่อคุณลักษณะและมารยาทอันสูงส่ง เนื่องจากท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) เป็นศูนย์รวมแห่งมารยาทที่เป็นแบบฉบับอันดีงามซึ่งมีกล่าวในอัลกุรอานว่า :

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ (قلم / 4)

“และเจ้านั้นอยู่บนมาตรฐานอันสูงส่งของบุคลิก (มารยาท)”

ตอนนี้เราขอกล่าวถึงตัวอย่างลักษณะอันทรงคุณค่าของท่านบี

มุฮัมมัด (ซอล๑) ดังนี้

ท่านบีมุฮัมมัด (ซอล๑) และการรณรงค์เกี่ยวกับผู้ที่ต่อต้านการ
ไม่รู้หนังสือของท่าน

หนึ่งในเป้าหมายหลักของท่านบีมุฮัมมัด (ซอล๑) คือการ
ส่งเสริมให้ผู้คนรู้หนังสือ ท่านตระหนักดีต่อการแพร่ขยายไปอย่าง
กว้างขวางของการไม่รู้หนังสือในหมู่ชนของท่าน ซึ่งถือว่าการไม่รู้
หนังสือเป็นเหตุผลหลักของเบื้องหลังการทุจริตต่างๆ การออกนอก
คุ่นอกทางและความอยุติธรรม

ท่านได้หยิบยกคำพูดที่ว่า :

طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة

“การแสวงหาความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมุสลิมชายและหญิง
ทุกคน”

ท่านส่งเสริมแม้กระทั่งให้มุสลิมหาความรู้และศาสตร์จากผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมในประเทศอื่นๆ

اطلبوا العلم ولو بالصين

“จงแสวงหาความรู้แม้กระทั่งอยู่ในประเทศจีน”

หรือท่านส่งเสริมให้ชาวมุสลิมแสวงหาความรู้แม้กระทั่งจากคนนอกศาสนาและคนที่ไม่ใช่มุสลิม เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้ที่มีความรู้เผยแพร่ความรู้ให้หมู่ชนของตนต่อไป

ดังที่ท่านเรียกว่า การสอนหนังสือเป็นการให้ทานแก่ผู้อื่น :

العلم صدقة ان يعلم المرء علما ثم يعلمه اخاه

“ความรู้จะถือเป็นทานได้โดยที่ คนหนึ่งได้รับวิชาความรู้มา และนำไปสอนให้แก่พี่น้องมุสลิมของเขา”

ความรู้คือสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ดังนั้น

ท่านจึงสั่งให้สหายของท่านปล่อยตัวเชลยสงครามที่สอนมุสลิมให้อ่านออกและเขียนได้

จริยธรรมและการกระทำของท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลฯ)ในการ เข้าสังคม

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) จะร่าเริงและยิ้มแย้มเสมอเมื่อท่านอยู่
กับผู้อื่น แต่เมื่อท่านอยู่เพียงลำพัง ท่านจะตกอยู่ในด้านที่เศร้าหมอง
และครุ่นคิด ท่านจะลดสายตาลงต่ำเสมอและไม่จ้องหน้ากับบุคคล
อื่น ท่านกล่าวทักทายกับผู้อื่นก่อนเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กๆ
ท่านไม่เคยเหยียดขาของท่านออกไปเมื่อท่านนั่งอยู่กับผู้อื่น

ท่านมักจะสมาคมกับคนยากคนจนและคนขัดสนและแบ่งปัน
อาหารของท่านให้แก่พวกเขา ขณะรับประทานอาหาร ท่านไม่เคย
ฟังหรือนั่งบนที่สูงหรือสิ่งอื่นใด ท่านรังเกียจผู้ที่ขึ้นขึ้นเพื่อเคารพ
ท่าน เมื่อท่านมาถึงที่ใดที่หนึ่ง ท่านจะนั่งลงตรงที่ที่มีที่ว่างก่อน
ท่านจะไม่ขัดเมื่อผู้ใดกำลังพูดอยู่ อีกทั้งท่านจะพูดน้อยแต่มีสาระ
ท่านจะพูดอย่างแคล่วคล่องและใจเย็น และท่านไม่เคยดูถูกคน
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) มักไปเยี่ยมเยียนคนป่วยเสมอ ท่านเป็นผู้
ที่มีร่างกายและเสื้อผ้าที่สะอาดที่สุด

และท่านทำความสะอาดผมของท่านด้วยสมุนไพร ใบพุทรา และ
ชโลมน้ำมันลงบนผมซึ่งปกมาถึงใบหูของท่าน

ท่านใช้ชะมดและน้ำมันสกัดจากปลาวาฬเพื่อทำให้ร่างกายของท่าน
มีกลิ่นหอม ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด ท่านก็จะมีกลิ่นกายที่หอม
ตลอดเวลา ท่านส่งเสริมให้ผู้คนจ่ายเงินเพื่อซื้อน้ำหอมมากที่สุด
เท่าที่เป็นไปได้ซึ่งการจ่ายเงินเพื่อซื้อน้ำหอมเป็นจำนวนมากๆ ไม่
ถือว่าเป็นการฟุ่มเฟือย(อิสรอฟ)

เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ในการใช้เงิน
ของท่านเพื่อซื้อเครื่องหอมและใส่งานมากกว่าเงินที่ท่านใช้จ่ายเพื่อ
ซื้ออาหารของท่าน การแปร่งฟันถือเป็นเรื่องหนึ่งในการดูแลตนเอง
ให้มีสุขภาพดี ท่าน

นบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้ให้ความสำคัญกับสุขภาพช่องปากและการ
แปร่งฟัน ดังกล่าวนั้น ฟันของท่านจึงขาวและสะอาดอยู่เสมอ และ
ท่านส่งเสริมให้ผู้คนทำเช่นเดียวกับที่กล่าวว่า

“ทำให้ปากของท่านมีกลิ่นหอมโดยการแปร่งฟันของท่านเถิด”

ท่านให้ความสำคัญต่อการสร้างจิตวิญญาณให้มั่นคงและถูกต้อง
มากเท่ากับที่ท่านให้ความสำคัญกับสุขภาพที่ดีและร่างกายที่สะอาด

และท่านยังได้กล่าวว่า

“ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นสัญลักษณ์ของคนดี”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ชื่นชอบดอกไม้ต่างๆ มาก

อิมามอะลีได้อ้างถึงโดยการกล่าวว่า

“วันหนึ่งศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ขณะที่ท่านถือดอกกุหลาบไว้ในมือของท่าน ท่านได้มาหาข้าพเจ้าและให้ดอกกุหลาบทั้งหมดแก่ข้าพเจ้า พร้อมกับกล่าวว่า กุหลาบเป็นดอกไม้ที่ดีที่สุดในสวรรค์”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ยังได้ดำรัสว่า

“เมื่อไรก็ตามที่ท่านได้รับดอกไม้เป็นของขวัญ ให้ดมกลิ่นของมันและวางมันไว้ในสายตาของท่าน”

การให้ของขวัญแก่ผู้อื่นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับท่าน และท่านได้กล่าวเสมอว่า เมื่อเจ้าออกเดินทางและเมื่อเจ้าเดินทางกลับ เจ้าต้องนำของขวัญมาฝากครอบครัวของเจ้า ถึงแม้ว่าของขวัญนั้นจะเป็นเพียงก้อนหิน ตัวท่านเองก็ยอมรับของขวัญชิ้นนั้นเสมอแม้มันจะเป็นนมเพียงแค่นิ่งจิบ

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เป็นผู้เมตตาธรรมอย่างยิ่งและให้อภัย
ต่อผู้ที่กระทำชั่วและเคยแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อท่าน ท่าน
เลือกที่จะให้อภัยมากกว่าที่จะแก้แค้น และท่านได้เชิญชวนให้ผู้คน
ให้อภัยต่อผู้ที่ทำผิด ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เป็นสัญลักษณ์แห่งการให้อภัย วันหนึ่ง
หลังจากปีที่ท่านและสหายของท่านจำนวนหนึ่งหนีบนองพัน

คนพิชิตเมกกะและกลับมายังเมืองศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้เพื่อเป็นการ
ตอบสนองต่อเสียงเรียกร้องของหนึ่งในสหายของท่าน เพื่อทำการ
แก้แค้นชาวเมกกะในสิ่งที่พวกเขาทำผิด ท่านได้กล่าวว่า

“วันนี้เป็นวันแห่งการให้อภัยและให้พร”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) กล่าวกับบรรดาผู้ที่ประพฤติชั่วและ
ทรمانท่านและสหายของท่าน รวมถึงผู้ที่สังหารสหายของท่าน ซึ่ง
ยืนอยู่ต่อหน้าท่าน ในขณะที่เป็นผู้ถูกพิชิตพร้อมกับกล่าวว่า

“เจ้าทรมานข้าพเจ้าและสหายของข้าพเจ้าในเมืองนี้และเจ้าได้

ทำการล้อมกรอบทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงกับพวกเราในหุบเขาซา
บิอะบิฏอเลียบ และการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าพเจ้าและสหาย
ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าจะกระทำกับเจ้าหรือ”

คำตอบของชาวเมกกะ คือ การขอความเมตตาจากท่าน จากนั้น

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) กล่าวว่า :

انتم الطلقاء الي الله

“พวกเจ้าทั้งหมดเป็นอิสระ จงผินหน้าของพวกเจ้าไปยังพระองค์
อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพเถิด”

และท่านอภัยโทษให้กับพวกเขาทั้งหมด เหตุการณ์เช่นนี้มักเกิดขึ้น

เสมอในช่วงสงคราม ฝ่ายชนะจะถือไฟเพื่อต้อนฝ่ายที่แพ้ให้รวม

เป็นกลุ่มก้อน แต่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)เป็นสัญลักษณ์แห่ง

ความเมตตาและ

การให้อภัยต่อศัตรูผู้พ่ายแพ้และถูกพิชิต ท่านได้แสดงถึงพลังแห่ง

ความเป็นผู้นำที่คงอยู่ในการรับใช้มวลชนในสังคมสำหรับความ

โปรดปรานการพัฒนาของพวกเขา และความเป็นผู้นำจะไม่ทำให้

ตกเป็นเหยื่อแห่งความเป็นกลางทางการเมืองของตนและความเห็น

แก่ตัว สำหรับบุคลิกและลักษณะที่ดีเลิศของท่านนบีมุฮัมมัด

(ซ็อลฯ)

เลโอ ตอลส์ตอย นักเขียน และนักปราชญ์ชาวรัสเซีย ที่มีชื่อเสียง
กล่าวว่า

“ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เป็นศาสดาที่ดีที่สุดของศาสนา
อิสลามที่ควรค่าแก่การเคารพและให้เกียรติ ศาสนาของท่านจะแผ่
กระจายไปทั่วโลก ขอบคุณต่อพันธสัญญาที่พร้อมด้วยความ
ปราดเปรื่องและชาญฉลาด”

ศาสตราจารย์ วิลล์ คูเรนต์ นักเขียนและนักประวัติศาสตร์
ชาวอเมริกา ได้กล่าวไว้เช่นกันว่า

“ถ้าเราประเมินผลผู้ยิ่งใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อผู้คน เราขอกล่าวว่า
ศาสดามุฮัมมัด (ซอลฯ) เป็นหนึ่งในผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติ ท่านพยายามที่จะยกระดับความรู้
และจริยธรรมของคนที่ป่าเถื่อน (ในภูมิภาคที่มีอุณหภูมิสูงและ
ความแห้งแล้งของทะเลทราย)ท่านได้บรรลุความสำเร็จดังกล่าวนี้อย่าง
เป็นมากกว่าความสำเร็จใดๆ ในการปฏิรูปสังคมโลก เราแทบจะพบ
ผู้ซึ่งได้เติมเต็มมูลเหตุแห่งศาสนาอย่างท่านได้น้อยมาก ท่านประสบความสำเร็จตั้งแต่ได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสนทูต

ท่านได้รวบรวมเผ่าที่ไม่เลื่อมใสในศาสนาเพื่อจัดตั้งเป็นอุมมะห์

(ประชาชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน) ท่านได้แจ้งถึงหลักการ

พื้นฐานที่ชัดแจ้งและแข็งแกร่ง และความเชื่อทางศาสนาที่ยึดถือ

ความกล้าหาญและการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งทรงคุณค่ามากกว่า

ศาสนายิว ศาสนาคริสต์และบรรดาศาสนาเก่าๆของดินแดน

อาระเบียกลุ่มชนรุ่นต่อไปของอุมมะห์

ประชาชาติอิสลามผู้ครอบครองชัยชนะเหนือศัตรูในการสู้รบ

100 ครั้ง ได้สร้างจักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่ในช่วงหนึ่งศตวรรษและใน

ยุคร่วมสมัยเป็นอำนาจที่แข็งแกร่งที่สุด"

การดูแลบรรดาเด็กๆและเด็กกำพร้า

ศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) เป็นผู้ที่มีความเมตตาอย่างยิ่งต่อบรรดา

เด็กๆ และท่านกล่าวเสมอว่า

“จงให้ความเมตตาและความรักต่อบรรดาเด็กๆและเยาวชนของ
เจ้า”

วันหนึ่งเด็กกลุ่มหนึ่งเห็นศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และเด็กๆ ได้เข้า
มารายล้อมอยู่รอบตัวท่านและพูดกับท่านว่า

“โอ้ ศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ท่านไม่เคยให้สิทธิแก่พวกเรา”

ท่านตอบว่า

“สิทธิอะไรที่พวกเธอพูดถึง”

พวกเขากล่าวว่า

“ท่านแสดงความเมตตาต่อหลานชายของท่านคืออะซันและสุเซน
และท่านแบกพวกเขาไว้บนบ่าของท่านและท่านไม่เคยแบกพวกเรา
ไว้บนบ่าเลย”

ถึงแม้ว่าศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) จะเป็นศาสดาแห่งอิสลามและ
เป็นผู้นำชุมชนมุสลิมทั้งหมด แต่ท่านบอกให้เด็กๆ ปีนขึ้นไปบนบ่า
ของท่านทีละคนและพาพวกเขาเดินไปตามถนน ท่านให้ความสนใจ
เป็นพิเศษแก่เด็กกำพร้าในสังคมที่ซึ่งพวกเขาถูกดูถูกดูแคลน ท่าน
สอนให้ผู้คนดูแลเด็กกำพร้าและรับเป็นผู้ปกครองของพวกเขา
นอกเหนือจากที่มีกล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน

ท่านศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“ผู้ที่เลี้ยงดูเด็กกำพร้าจะได้อยู่ใกล้ชิดกับข้าพเจ้าในสวนสวรรค์
ดังเช่นนิ้วมือทั้งสอง”

ความเคร่งครัดในศาสนาและความน่าเลื่อมใส

ศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้จำกัดตนเองออกจากสิ่งที่ไม่จำเป็น

ในการดำรงชีวิต ท่านนั่งบนเสื่อฟางและมีหมอนที่บรรจด้วยเส้นใย
จากต้นอินทผลัม อาหารของท่านส่วนใหญ่เป็นเพียงขนมปังและผล
อินทผลัมเท่านั้น

ท่านไม่เคยมีอาหารเพียงพอ สำหรับบริโภคน้ำ สดวันติดต่อกัน และ
ได้รับการกล่าวจากภรรยาของท่านว่า บางครั้งไม่มีอาหารหลงเหลือ
เพื่อจะนำมาปรุงเป็นเวลาหนึ่งเดือนเต็ม ท่านได้ขี่ม้าหรือสัตว์อื่นที่
ใช้สำหรับขี่โดยปราศจากอาหาร และตัวของท่านมักซ่อมแซมเสื้อผ้า
และรองเท้าของท่านและรีดนมแพะด้วยตัวของท่านเสมอ ท่านเชื่อ
ว่า โลก เป็นที่แห่งความยากลำบากและความอดทนอย่างแสน
สาหัส เนื่องจากท่านได้รับการบอกกล่าวจากพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)
ผู้ทรงเดชานุภาพ ว่า

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

(البلد / 4)

“แน่นอน เราได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาให้อยู่ในความยากลำบาก”

หรือในคำรัสอีกประการหนึ่งที่บอกว่า:

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (الشرح / 5)

“แท้จริงพร้อมกับความยากลำบากนั้นก็มีความง่าย”

กล่าวคือ มนุษย์สามารถได้รับการบรรเทาในการกลับมาใช้ชีวิตครั้ง

ต่อไป สิ่งนี้ได้มีการกล่าวถึงสองครั้งในคัมภีร์อัลกุรอาน

ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำคัญที่กำหนดโดยพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพว่า โลกเป็นทีสำหรับสร้างความแข็งแกร่งให้แก่จิตวิญญาณเพื่อเป็นการเตรียมตัวสำหรับโลกหน้า

ศาสดามุฮัมมัด (ซีอลฯ) กล่าวกับอัครสาวกของท่านเสมอว่า

ความยากลำบากจะนำไปสู่จิตวิญญาณที่แข็งแกร่งของมนุษย์

ท่านได้เพิ่มเติมว่า :

الفقر فخري

ความยากจนเป็นเกียรติแก่ข้าพเจ้าเสมอ

ท่านสอนให้สหายของท่านช่วยเหลือคนยากจนและผู้ขัดสน

ศาสดามุฮัมมัด (ซีอลฯ) ให้คุณค่าแก่ความสามัคคีและการอยู่ร่วมกันและความเมตตาในหมู่ชนและท่านส่งเสริมให้ผู้คนไปหาผู้และเยี่ยมเยียนญาติเพื่อนบ้านของเขา รวมทั้งผู้ป่วยและช่วยเหลือคนยากจนและขัดสน ท่านได้ไปเยี่ยมเยียนผู้ป่วยที่ไม่ใช่มุสลิมเสมอ กุรอานคัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้าซึ่งแจ้งแก่ศาสดามุฮัมมัด (ซีอลฯ) ซึ่งถือเป็นแหล่งที่ศักดิ์สิทธิ์แหล่งหนึ่งเพื่อส่งเสริมมิตรภาพและความสัมพันธ์กันระหว่างหมู่ชน คำสอนทางด้านจริยธรรมทั้งหมดของศาสดามุฮัมมัด (ซีอลฯ) นำมาจากการที่เดียวกัน ณ ที่นี้

เราอ้างอิงจำนวนบทและคำสอนใน อัลกุรอาน ที่กล่าวไว้
เช่นเดียวกัน ดังนี้

1. การนินทาว่าร้าย

وَيَغْتَاب بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ (حجرات / 21)

“และบางคนในหมู่พวกเขาย่ำนินทาซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในหมู่
พวกเขำชอบที่จะกินเนื้อของพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้วกระนั้น
หรือ”

2. ความริษยา การประณามการอิจฉาริษยากันในหมู่ชน พระองค์

อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ ตรัสว่า

จงแสวงหาที่พักพิงแห่งพระผู้เป็นเจ้า (พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) โดย
การระมัดระวังจากความริษยากัน”

3. ความเห็นแก่ตัว ในมุมมองของอัลกุรอาน ความเห็นแก่ตัวเป็น

สิ่งร้ายกาจและเป็นลักษณะที่ชั่วร้ายที่นำมาซึ่งสิ่งเลวร้ายอื่นๆ
มากมาย

ซึ่งมีอยู่หลายบทที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องนี้ ความเห็นแก่ตัว
เกิดขึ้นเนื่องจากแรงจูงใจต่างๆ อันรวมถึงอำนาจ ความมั่งคั่งและ
ความงามที่ถูกประณามและอัลกุรอานยังบอกว่า ลักษณะที่ชั่วร้ายนี้
จะนำมาซึ่งความเป็นปฏิปักษ์ต่อกันและความเกลียดชังกันเสมอ
ในหลายๆ บทของอัลกุรอานมีการกล่าวถึงระดับของการกล่าวหาที่
เป็นเท็จ การโกหก การนิินทาและการเย้ยหยันที่เป็นสิ่งต้องห้าม
เนื่องจากสิ่งดังกล่าวมานี้นำมาซึ่งการเป็นปฏิปักษ์ต่อกันในหมู่
มนุษย์ และการกระทำทั้งหลายที่ส่งเสริมความเมตตาและความมี
น้ำใจในหมู่ชน (ดังเช่น ความซื่อสัตย์ การให้อภัย การผ่อนปรนและ
การปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างคนทั้งสองหรือระหว่างสองเชื้อ
ชาติ) ถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
แม้ว่าการบอกกล่าวความเท็จจะเป็นที่ถูกประณามในศาสนาอิสลาม
แต่หากเป็นการปรับปรุงเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนสองคน
ก็ถือเป็นที่อนุมัติ

ครั้งหนึ่ง ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) กล่าวกับกลุ่มชนของท่านว่า

“คนใดในหมู่พวกเจ้าที่ทำการดังต่อไปนี้ จะเป็นผู้มีเกียรติและมีสถานะที่สูงส่ง ณ พระองค์อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ

ก. ให้อภัยแก่ผู้ที่กระทำไม่ดีต่อเจ้า

ข. สร้างสัมพันธ์ใหม่กับผู้ที่เคยตัดสัมพันธ์กับเจ้า

ค. แสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผู้ที่ทำกรสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับเจ้า

เนื่องจากความปรมาทและความโง่เขลาของเขา

4. สั่งห้ามการดื่มไวน์ (เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) ซึ่งได้มีคำสั่งห้ามจากอาเยห์ต่างๆ ในอัลกุรอาน ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ถือว่าการ

ดื่มไวน์ (เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) เป็นเหตุแห่งการสูญเสียจิตใจ สติ และได้กระตุ้นให้หมู่ชนของท่านหลีกเลี่ยงการดื่ม (ไวน์) ท่านกล่าวว่า “พระองค์อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ ทรงขังความชั่วร้ายไว้ และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ถือเป็น กุญแจ สำหรับไขล็อกออก”

การอพยพ (อิจราหฺ)

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้พยายามที่จะพัฒนาชาวเมืองเมกกะ

โดยการเชิญชวนพวกเขาไปสู่การพัฒนาจากภายนอกและภายใน (ไปสู่ความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณ) โดยหลีกเลี่ยงการนองเลือด ประณามและความเสื่อมเสียใดๆอันที่จะเกิดขึ้นได้

หลังจาก 13 ปีของการเผยแพร่ศาสนาอิสลามได้ผ่านไป ผู้นำของ ชาวกุเรชต้องผิดหวังในการขัดขวางท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ในการเชิญชวนเรียกร้องไปสู่ศาสนาอิสลาม พวกเขาตัดสินใจที่จะ สังหารศาสดาแห่งอิสลามในเวลากลางคืน คนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่ เคยสร้างความเจ็บปวดให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และสหาย ของท่านเป็นเวลา 13 ปี แต่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ ทรงทำให้ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) สามารถล่วงรู้อุบายของศัตรู ผ่านทางเทวทูต (มะลาอิกะห์) และสั่งให้ท่านอพยพออกจากนคร เมกกะในเวลากลางคืน

ดังนั้น ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)จึงเรียกท่านอะลี บุตรอนุตอลิบสาวกผู้รักดีของท่านและเป็นคนแรกที่แสดงความภักดีต่อศาสดา พร้อมทั้งได้บอกแผนการลับให้ท่านอะลีทราบและกล่าวกับเขาว่า

“เจ้าพร้อมที่จะนอนบนเตียงของข้าฯแทนข้าฯ ไหม”

ท่านอะลีถามว่า

“และจากนั้น ท่านจะปลอดภัยและได้รับการปกป้องใช่ไหม?”

และท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ตอบว่า

“ใช่ ข้าฯอยู่ในอุ้งพระหัตถ์อันปลอดภัยแห่งพระผู้เป็นเจ้า”

จากนั้นท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) จึงอพยพออกจากเมืองเมกกะไป

ยังเมืองยัศริบตั้งอยู่ในระยะทาง **400** กิโลเมตรจากนครเมกกะ

โดยศัตรูได้รับรู้ไปยังบ้านของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และ

กวาดดาบในมือของพวกเขามายังเตียงนอนของท่าน แต่ต้อง

ประหลาดใจเมื่อพบท่านอะลีนอนอยู่บนเตียงของท่านแทน

พวกเขาถามท่านอะลีว่า

“มุฮัมหมัดอยู่ที่ไหน?”

ท่านอะลี ตอบว่า

“พวกท่านมอบหมายให้ข้าพเจ้าเฝ้าดูท่านนบีมุฮัมมัดหรือ?”

ทันใดนั้นพวกเขาได้ไล่ตามท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ไป แต่ท่านได้เข้าไปหลบภัยอยู่ในถ้ำใกล้กับเมืองเมกกะ

ด้วยพระประสงค์ของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ

ทำให้ทางเข้าถ้ำถูกขวางกั้นด้วยไผ่เมฆมูมและนกกพิราบป่าวางไข่ไว้บริเวณปากถ้ำ ศัตรูที่ตามล่าท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ตามรอยเท้าของศาสดาแห่งอิสลามมายังปากถ้ำและเมื่อพวกเขาเห็นไผ่เมฆมูมและนกกพิราบ เขาจึงกล่าวกับพวกของตนว่า

“ไผ่เมฆมูมและนกกพิราบจะไม่ทำรังของพวกมันหากมีคนอยู่ในถ้ำ อีกทั้ง ถ้าไผ่เมฆมูมมีอยู่ที่นี้ก่อนแล้ว จะต้องถูกทำลายหากมีผู้ใดเข้าไปในถ้ำ

ดังนั้น แสดงว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ไม่มีผู้ใดเข้าไปในถ้ำนี้เลย จากนั้นพวกเขาได้เดินทางออกไปและทำให้ท่านนบีมุฮัมมัด

(ซ็อลฯ) ปลอดภัย

สองถึงสามวัน หลังจากนั้น ท่านได้ออกจากถ้ำไปยังเมืองยัศริบ
เนื่องจาก

ว่า ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้ส่งผู้แทนของท่านนามว่า

มัสอับ บุตรอุมัยร (مصعب بن عمير) ไปยังเมืองยัศริบเป็นเวลา
สองปีมาแล้ว จึงทำให้ประชาชนในเมืองนั้นค่อนข้างเตรียมพร้อมที่
จะเข้ารับศาสนาอิสลาม เมื่อท่านเดินทางเข้าไป แต่ละเผ่าที่ท่านเดิน
ทางผ่าน ประารถนาที่จะให้เกียรติในการมาของท่านและพยายามให้
เครื่องเทียบกับอุฐของท่านและให้ท่านพักอยู่กับพวก-เขา หลังจาก
นั้นไม่นาน บรรดาสหยาของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้อพยพไป
ยังเมืองยัศริบและชื่อของเมืองนี้ก็ถูกเปลี่ยนเป็น

เมืองมะดีนะตุลนะบี (มะดีนะห์) มีความหมายว่า “เมืองของศาสดา
แห่งศาสนาอิสลาม” เพื่อให้ชาวมุสลิมมารวมตัวกันและทำการ
นมาซของพวกเขา

การสร้างสันติภาพและความสมานฉันท์ในเมืองมะดีนะห์

หลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเมืองมะดีนะห์ ได้มีการเชิญชวนชาวเมืองมะดีนะห์ที่ขัดแย้งและทะเลาะวิวาทกันเป็นเวลาหลายปีมาสู่สันติสุข และท่านได้สร้างมิตรภาพและความเมตตาให้เกิดขึ้นระหว่างชาวเมืองมะดีนะห์ทั้งหลาย และถึงแม้ท่านจะสั่งสอนให้มุสลิมทุกคนอยู่ในความสงบร่วมกับชาวยิวที่อาศัยอยู่ในมะดีนะห์ และกล่าวกับสหายของท่านว่า

“ชาวยิวมีอิสระในการเลือกที่จะเข้ารับอิสลาม ไม่มีความแตกต่างระหว่างชาวมุสลิมและชาวยิว เนื่องจากศาสนาอิสลามถือว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะมีเชื้อชาติหรือนับถือศาสนาใดๆ มีความเท่าเทียมกันตามกฎหมายแห่งรัฐอิสลาม และในแง่ของศาสนาอิสลาม ประชาชนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเติบโต ได้รับความเจริญรุ่งเรือง และข้าพเจ้า ศาสดาแห่งอิสลามเป็นผู้แสวงหาความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนทุกคน”

สงครามต่อต้านศาสนาแห่งศาสนาอิสลาม

สงครามเป็นหนึ่งในลักษณะสำคัญของทุกๆ สังคม โดยไม่คำนึงถึง

วัฒนธรรม ภาษา นิกายหรือศาสนา แม้กระทั่ง ศัตรูยังมีเครื่อง

ป้องกันตนเองจากบรรดาศัตรูของมัน ศาสนาอิสลามเชื่อว่า ปัญหา

ความขัดแย้งและข้อพิพาทระหว่างมนุษย์ไม่สามารถแยกออกจาก

ลักษณะและสาระสำคัญของพวกเขา

อัลกุรอานให้เหตุผลว่า เหตุผลสำคัญเบื้องหลังความขัดแย้งและ

สงครามระหว่างมนุษย์คือ วิธีการที่ก้าวร้าวของพวกเขา ความโง่

เขลา ความรุนแรง ความอกตัญญู ความหยิ่งโสและเชื่อฟังความชั่ว

ร้ายของพวกเขา มนุษย์ที่มีเหตุผลทุกคน จะประณามการทำสงคราม

ความรุนแรงของมันและผลกระทบที่เลวร้ายของมัน

ในแงุ่มของความสันติและความสงบสุข ที่มนุษย์สามารถก้าวขึ้น

ไปสู่จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการสร้าง ตามความแตกต่างทางศาสนา

และเทววิทยาในหมู่มวลมนุษย์ที่ไม่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องของ

สงครามและความขัดแย้งได้

รวมถึงการที่สหายนับถือศาสนา และนิกายที่แตกต่างกันสามารถ
อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและเคารพในสิทธิของผู้อื่นดังที่ท่านได้อยู่
ร่วมกับชาวยิว และชาวคริสต์อย่างสงบในเมืองมะดินะห์ และไม่
บังคับให้พวกเขาเข้ารับอิสลาม ดังที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้
หยิบยกมาจากพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุ
ภาพ ในอัลกุรอานว่า

“อะลูลกิตาบ (ยิว คริสต์ โซโรแอสเทรียนส์) พวกเราจงยึดมั่นใน
คำสอนที่ถูกต้องซึ่งใช้ร่วมกันระหว่างเราและเชื่อมโยงเรากับศาสนา
อื่น”

และในอีกอายะห์หนึ่งของอัลกุรอาน กล่าวว่า

“ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้าเถิดว่า
บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าวและปฏิบัติตามอย่างดีที่สุด ชนเหล่านี้คือ
บรรดาผู้ที่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงชี้แนะทางนำที่ถูกต้องให้แก่
พวกเขา และชนเหล่านั้นแหละ คือ ผู้ที่มีสติปัญญาใคร่ครวญ”

ฉะนั้น หากเราลองตรวจสอบดูทุกช่วงชีวิตของท่านบิมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) เราจะพบว่าในช่วง**10** ปีของช่วงที่ท่านพำนักอยู่ที่นครมะดีนะห์

ท่านและสหายต้องเผชิญกับการทำสงครามมากกว่า **70** ครั้งในนครอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ และสำหรับสงครามเหล่านั้นล้วนเกิดขึ้นเพื่อต่อต้านชาวมุสลิมทั้งสิ้น แต่ในทางตรงกันข้าม

ท่านบิมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ไม่เคยเป็นฝ่ายเริ่มสงครามก่อนเลย และถึงแม้ว่าท่านได้หลบหนีจากบรรดาศัตรูของท่านในนครเมกกะห์ บรรดาพวก นอกรีตยังคงทำความลำบากและสร้างความทรมานให้แก่บรรดาสหายผู้บริสุทธิ์ของท่าน โดยการยึดทรัพย์สินอัน

น้อยนิดของพวกเขา และในทางตรงกันข้ามได้มีการวางแผนที่จะสั่งห้ามกองคาราวานเข้าออกเมืองสำคัญเศรษฐกิจของนครมะดีนะห์ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการส่งออกอาหารไปยังเมืองนี้ หนึ่งในหัวหน้าของพวกนอกรีต มีชื่อว่า อะบูยะฮัล เขาได้ส่งจดหมายที่มีความหยาบคาบมายังท่านบิมุฮัมมัด(ซ็อลฯ) เพื่อเตือนท่านให้เตรียมตัวสำหรับการโจมตีโดยชาวกุเรซ

หลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลา) ได้รับจดหมาย ท่านก็ได้รับการ
การแจ้งจากพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพโดยตรัสว่า

“พวกเขาเหล่านั้นได้รับการแจ้งถึงการโจมตีและการบุกรุก
สามารถป้องกันได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง และพระองค์อัลลอฮ์ ผู้
ทรงเดชานุภาพ จะทรงช่วยกลุ่มชนผู้ซึ่งถูกขับไล่ออกไปจากบ้าน
และเมืองของพวกเขาสำหรับความศรัทธาในพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรง
เดชานุภาพของพวกเขา”

กองทัพแห่งนครเมกกะเริ่มออกเดินทางไปยังนครมะดีนะห์และ
สงครามนี้เป็นที่รู้จักกันดีในชื่อ “สงครามบะดร์” ในปีที่สองของ
ฮิจเราะห์ศักราช ได้ขับไล่ศาสนาแห่งอิสลามออกนอกเขต

นครมะดีนะห์ ซึ่งจบลงด้วยชัยชนะของท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลา)
และสหายของท่าน อย่างไรก็ตาม หนึ่งปีหลังจากสงครามบะดร์

ชาวเมกกะได้รวบรวมไพร่พลจัดตั้งเป็นกองทัพใหญ่ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
และเดินทางมุ่งหน้าไปยังนครมะดีนะห์เพื่อทำลายชาวมุสลิม
ศาสนาและศาสนาของพวกเขา เมื่อศาสนาแห่งพระเจ้าได้รับแจ้ง
เกี่ยวกับเรื่องนี้

ท่านได้เรียกชุมนุมชาวมุสลิมทั้งหมดในมัสญิดและปรึกษาหารือกับพวกเขาถึงวิธีการป้องกันนครแห่งนี้และควรจะเผชิญหน้ากับศัตรูภายนอกเมืองนี้หรือไม่ บรรดาศหายจำนวนมากบอกกับท่านว่า พวกเขาเห็นควรให้ต่อสู้กับชาวเมกกะนอกเมือง เพื่อที่ว่าจะได้ไม่

เกิดอันตรายใด ๆ แก่ภรรยาและครอบครัวของพวกเขา ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลฯ) เห็นชอบตามนั้นและการต่อสู้ซึ่งชาวเมกกะเป็นผู้โจมตี ถูกตีแตกบนภูเขาอุซูด ชาวมุสลิมมากกว่า 70 คนถูกฆ่าตายในการสู้รบ รวมถึงลุง ซึ่ง สืบเชื้อสายทางบิดาของท่านศาสดา คือ ท่านอัมชะห์ บุตร อับดุลมุฏฏอลิบ ซึ่งศพของเขาถูกตัดออกเป็นชิ้นๆ โดยศัตรู เมื่อท่านศาสดาเห็นสภาพศพของลุงของท่าน

ท่านร่ำไห้อย่างขมขื่นและรู้สึกเจ็บปวดอย่างยิ่ง แต่หลังจากนั้นผู้ที่สังหารลุงของท่านได้เข้ามาอบตัวแก่ท่าน และท่านศาสดา(ซล)ก็ได้ตัดสินใจให้อภัยแก่เขาที่มีการสู้รบและสงครามอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงสิบปีที่ท่านนบีมุฮัมมัด(ซอลฯ) พำนักอยู่ในนครมะดีนะห์ซึ่งเป็นการป้องกันทุกครั้งและมุ่งที่จะรวบรวมแกนสำคัญของความสันติและความสงบสุข ในสงครามเหล่านั้น

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ยึดมั่นในการหลักการและคุณค่าแห่งมนุษยธรรมเช่น การปกป้องสิทธิของผู้บริสุทธิ์ สตรีและเด็กๆ รวมถึงปฏิบัติกับนักโทษ ด้วยความเคารพ ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น นักโทษที่ถูกจับมานั้นจะได้รับการส่งเสริมให้สอนวิธีการเขียนและอ่านแก่ชาวมุสลิม วิธีนี้เหล่านักโทษจะถูกปล่อยตัวเป็นอิสระเมื่อพวกเขาเสร็จสิ้นการสอนแล้ว

อะบูอะซีซ หนึ่งในบรรดานักโทษจากสงครามบะดร์ กล่าวว่า

“พวกมุสลิมจับข้าพเจ้าเป็นนักโทษและนำตัวไปยังนครมะดีนะห์ ระหว่างทาง มีหลายคนถูกมอบหมายให้ดูแลข้าพเจ้าโดยเป็นคำสั่งของท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) เพื่อให้แน่ใจว่าไม่ว่าเมื่อไรหรือที่ใดก็ตามที่พวกเราหยุดพัก ข้าพเจ้าจะได้รับอาหารและน้ำ พวกเขาดูแลข้าพเจ้าอย่างเมตตาและเคารพ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจมากสำหรับสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กระทำกับพวกเขาก่อนหน้านี้ ดังนั้น บางครั้งข้าพเจ้าจะคืนขนมปังให้กับพวกเขาอย่างไม่ละอาย”

ตั้งแต่เข้ามายังมะดินะห์ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้ลงนามใน
สนธิสัญญาแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับชาวยิวในเมืองแห่งนั้น
และประกาศว่า ชาวมุสลิมและยิวเป็นดังเช่นคนชาติเดียวกันที่อาศัย
อยู่ร่วมกัน และสามารถปฏิบัติศาสนกิจของตนได้อย่างเสรี ตาม
สนธิสัญญาดังกล่าว ชาวมุสลิมและยิวสามารถให้ความช่วยเหลือซึ่ง
กันและกันในกรณีที่พวกเขาถูกคุกคามโดยผู้อื่น อย่่างไรก็ตามและ
ภายใต้ข้ออ้างต่างๆ นานา สนธิสัญญาดังกล่าวมาข้างต้นได้ถูก
ทำลายลงโดยชาวยิว และในที่สุด พวกเขาได้ร่วมเป็นพันธมิตรกับ
เผ่านอกศาสนาของนครเมกกะ ซึ่งท้ายที่สุดก็นำมาซึ่งการสู้รบใน
สมรภูมิ การสู้รบครั้งนี้ มุสลิมเป็นผู้ครองชัยชนะ จากนั้น ชาวยิว
หวังที่สังหารท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) อย่างทารุณเพื่อฉีก
สนธิสัญญาแห่งความสันติ จึงร่วมมือกับบรรดาศัตรูของท่าน แต่
เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด(ซ็อลฯ) เป็นศาสดาแห่งความปรานีและความ
เมตตา ท่านศาสดา (ซล) จึงได้ให้อภัยแก่พวกเขา

นี่คือเหตุผลว่า ทำไม (จอร์จ) เบิร์นาร์ด ชอว์ หนึ่งในนักเขียนและ
นักวิชาการชาวอังกฤษที่สำคัญได้กล่าวไว้เกี่ยวกับท่านศาสดา(ซ็อล
๗) ดังต่อไปนี้

“หากศาสนาใดมีโอกาสดำเนินการครอบคลุมประเทศอังกฤษและ
ทวีปยุโรปภายในหนึ่งศตวรรษต่อจากนี้ ศาสนานั้นควรเป็นอิสลาม
”

“ข้าพเจ้ามีความเชื่อในศาสนาของศาสดามุฮัมมัดเสมอมาด้วย
ความเคารพอย่างสูง เนื่องจากพลังในความอยู่รอดอันพิเศษของ
ศาสดาดังกล่าว เป็นเพียงศาสนาเดียวที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าทำให้
สามารถครอบคลุมสิ่งที่คล้ายคลึงกับพลังกายและพลังใจที่มีผลต่อ
การเปลี่ยนแปลงมุมมองในการใช้ชีวิต ซึ่งสามารถทำให้ตัวของมัน
เป็นที่น่าสนใจในทุกๆ ยุคสมัย ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับท่านนบีมุฮัมมัด
เลิศเลอ และในความคิดเห็นของข้าพเจ้าซึ่งห่างไกลจากผู้ที่ต่อต้าน
พระคริสต์ แต่ท่านสามารถถูกขนานนามได้ว่า ผู้ช่วยไถ่บาปให้แก่
มวลมนุษยชาติ”

“ข้าพเจ้าเชื่อว่า หากคนที่เหมือนกับท่านยอมรับระบบเผด็จการ
แห่งโลกสมัยใหม่ เขาจะต้องประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา
นั้นด้วยวิธีที่จะนำมันไปสู่ความสันติและความสุขที่เป็นสิ่งจำเป็น
อย่างมาก

ข้าพเจ้าสนับสนุนเกี่ยวกับความศรัทธาต่อศาสนาฮัมหมัด ที่มันจะ
เป็นที่ยอมรับในวันพรุ่งนี้ของทวีปยุโรป ดังเช่นที่มันเริ่มต้นเป็นที่
ยอมรับในทวีปยุโรปในวันนี้”

การแต่งตั้งผู้สืบทอดของท่าน

หลังจากเสร็จสิ้นจากการจาริกแสวงบุญครั้งสุดท้าย (กลับมาจาก
การประกอบพิธีฮัจญ์) ท่านศาสดาเริ่มต้นเดินทางไปมะดีนะห์
ระหว่างทางของท่าน ณ หมอฉีรคุม เสียงจากสวรรค์ร้องเรียกว่า

“โอ้ ศาสนทูตเอ๋ย! จงเผยแพร่สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจาก
พระผู้อภิบาลของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้กระทำ เจ้าก็มิได้เผยแพร่สาร
ของพระองค์เลย

และพระองค์อัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากมนุษย์(ที่ชั่วร้าย) แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้ทางนำแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา”

ทันใดนั้นศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้สั่งให้บิลาลทำการเรียกบรรดามุสลิมที่กำลังเดินมุ่งหน้าไป ผู้ที่อยู่หลังท่านและผู้ที่เดินทางกลับไปยังบ้านของพวกเขาตรงทางแยกให้กลับมารวมตัวกัน ซึ่งบรรดามุสลิม ขณะนั้น มีจำนวนถึง หนึ่งแสนสองหมื่น

คนได้มารวมกัน ณ ฆอดริคุม แล้ว ท่านศาสดา(ซ็อลฯ) ได้จับมือท่าน อะลียกขึ้นพร้อมกับกล่าวว่า

“ใครก็ตามที่ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้า อะลียคือหัวหน้าของพวกเขา โอ้พระองค์อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่รักอะลียและทรงเป็นศัตรูกับศัตรูของอะลีย ทรงช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลืออะลียและทรงทอดทิ้งผู้ที่ทอดทิ้งอะลีย”

และอีกคราวหนึ่งได้มีเสียงจากสวรรค์ประกาศอย่างเป็นทางการว่า

“วันนี้ข้าได้ให้ความสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความเมตตากรุณาของข้าและข้าได้ยินยอมให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเจ้า”

ดังนั้น ท่านอะลีเป็นคนแรกที่เข้ารับอิสลามและเป็นสหายที่ดีที่สุด
ของศาสดามุฮัมมัด(ซ็อลฯ) เป็นเวลา 23 ปี ที่ท่านอะลีได้รับใช้
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และศาสนาอิสลามมาโดยตลอด

ท่านอะลีได้ถูกเลือกให้เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งผู้นำอาณาจักรอิสลาม
ต่อจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ซ็อลฯ) และบรรดามุสลิมทั้งหมดที่อยู่
ณ ที่นั้น (ณ มอดีรคุม) ให้ความจงรักภักดีต่อท่านอะลีด้วย

วันสุดท้ายของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)

ในปีที่สิบเอ็ดของฮิจเราะห์ศักราชและวันที่ที่ท่านเสร็จสิ้นการ
ประกอบพิธีฮัจญ์ ท่านศาสดารู้สึกไม่สบาย ท่านไปยังมัสญิดด้วย
ร่างกายอันอ่อนแอและเรียกชุมนุมมุสลิมทั้งหมด พร้อมกับกล่าวกับ
พวกเขาว่า

“เนื่องจากนี่คือช่วงวาระสุดท้ายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการถาม
ว่า “หากในที่มีผู้ใดที่ข้าพเจ้าเคยทำให้เขาได้รับความเจ็บปวดใน
ชีวิตบ้าง

เพราะหากมีข้าพเจ้าปรารถนาที่จะถูกลงโทษสำหรับสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ในตอนนี้มากกว่าที่จะถูกลงโทษหลังจากเสียชีวิตไปแล้ว” ทันใด
นั้นมีชายคนหนึ่งตอบรับและกล่าวว่า

“โอ้ท่านศาสดา (ซ็อลฯ) วันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังจี้อูฐ ท่านได้ดี
ข้าพเจ้าด้วยไม้เท้าของท่านตรงไหล่ของข้าพเจ้าโดยไม่ตั้งใจ ดังนั้น
เป็นสิทธิ์ของข้าพเจ้าที่จะตอบโต้”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) เรียกชายผู้นั้นให้เดินมาข้างหน้าท่าน
โดยการให้เขาใช้ไม้เท้าทำเช่นที่ท่านทำกับเขา บรรดาผู้ที่อยู่
ในมัสญิดขณะนั้นบอกกับชายผู้นั้นว่า

“ไม่เห็นหรือว่าคุณศาสดามุฮัมมัด (ซ็อลฯ) อ่อนแรงและ
อ่อนแอมากเช่นไร ทำไมเจ้าไม่แสดงความเมตตาต่อศาสดา
แห่งอัลลอฮ์”

แต่ชายผู้นั้นกลับเดินเข้ามาใกล้ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) และหยิบ
ไม้เท้าของท่านมาจากท่าน ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ร้องบอกว่า

“โปรดดีข้าพเจ้าเถิด”

ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้บรรดาผู้ที่อยู่ในมัสญิดรำไห่ ชายผู้นั้นกล่าวว่า

“แต่ในขณะที่ท่านดีข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเปลือยกายครั้งก่อน”

ดังนั้น ท่านศาสดาจึงเปลือยบ่าของท่าน พร้อมกับร้องบอกอีกครั้งว่า

“โปรดดีข้าพเจ้าเถิด”

ทันใดนั้น ชายผู้นั้น ได้จูบลงบนไหล่ของท่านศาสดาและกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าไม่เคยคิดที่จะได้ตอบ ข้าพเจ้าเพียงแต่ต้องการได้รับ
โอกาสที่จะจูบลงบนบ่าของท่านเท่านั้น เพื่อ ข้าพเจ้าจะได้รับการ
ยกเว้นจากความโกรธกริ้วของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ในวันแห่งการ
ฟื้นคืนชีพ”

ในไม่ช้า ท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลฯ) ได้เสียชีวิตลงด้วยวัย 63 ปีใน

บ้านของท่านที่นครมะดีนะห์ และร่างอันบริสุทธิ์ของท่านได้ถูกฝัง
อยู่ที่นั่นเช่นกัน”

ช่วงเวลา 23 ปีแห่งการเป็นศาสดาของท่าน ท่านประสบกับความ

ทุกข์และความยากลำบากอย่างนับครั้งไม่ถ้วน

แต่ท่านเลือกจะทำการเปลี่ยนแปลงชนเผ่าและชีวิตที่โง่เขลาของชาวอาหรับอย่างรุนแรงดังที่กล่าวให้ทราบ แท้ที่จริงท่านได้แทนที่ระบบต่างๆ ของพวกเขาด้วยระบบใหม่ๆทางสังคมตามแบบศาสนาอิสลาม ตัวอย่างเช่น ท่านเรียกการทำตามบรรพบุรุษอย่างไรเหตุผลว่า “ความโง่เขลา” และสร้างบุคลิกใหม่ของมุสลิมซึ่งเป็นอิสระจากลัทธิชนเผ่าหรือความใกล้ชิดเกี่ยวพันกับกลุ่ม คนที่สนใจในเรื่องเดียวกัน นอกจากนี้ท่านยังประณามลัทธิเหยียดสีผิว ลบล้าง

คำสั่งที่ปราศจากความยุติธรรม โจมตีและประณามการประทุพผิดที่ชาวอาหรับผู้โง่เขลายึดถือว่าเป็นความภาคภูมิใจ

ขอขอบพระคุณสำหรับคำสอนเกี่ยวกับอิสลามของท่านศาสดา

แห่งอิสลามผู้บริสุทธิ์กำหนดและสร้างกฎทางสังคมด้วยความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐกับประชาชน ท่านพยายามเสมอที่จะให้กฎหมายและอำนาจในการบริหารมาพร้อมกับจริยธรรมและคุณธรรม กำหนดเงื่อนไขสำหรับการเป็นเจ้าของและพยายามระงับข้อพิพาททางการเงินและลดปัญหาทางสังคมของผู้คน อีกทั้งท่านยังสอนให้ผู้คนช่วยเหลือคนยากคนจน

และนี่คือเหตุผลว่า ทำไมท่านศาสดา (ซอลฯ) จึงกำหนดข้อ

บังคับทางด้านภานีบางประการและกำหนดทางเลือกบางประการ
เพื่อที่จะให้ความมั่งคั่งกระจายออกไปยังผู้คนในสังคมอย่าง
ยุติธรรม ตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่มีผู้ใดพบความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างสิ่ง
ที่ท่านพูดกับวิธีการที่ท่านทำและแม้แต่ศัตรูของท่านยังเรียกท่านว่า
ผู้ที่มีความสัตย์จริงและน่าเชื่อถือ

ตลอดชีวิตของท่านจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการหลีกเลี่ยงความอิจฉา
ริษยา ความโลภ ความตระหนี่ การเสแสร้งและอ้าแขนรับการให้
อภัย ความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ ความถูกต้องและอยู่อย่างสงบ
เสถียรเยียมเนื้อ เยียมตัว และใช้ชีวิตที่เรียบง่าย กฎของท่านถูก
กำหนดขึ้นด้วยความยุติธรรม

ตัวของท่านอุบัติขึ้นจากความยากจน การถ่อมตนอย่างน่าเคารพ

นับถือ ท่านมีความเมตตากับเพื่อนๆ ของท่านและไม่เคยเก็บงำความ
ขุ่นเคืองใจต่อบรรดาศัตรูของท่าน ในการสู้รบ ท่านไม่เคยลงดาบ
ก่อนที่ศัตรูของท่านจะทำ การเชิญชวนไปสู่อิสลามของท่านตั้งอยู่บน
พื้นฐานของหลักสามประการคือ “ความเจตนิยวลาค” (ฮิกมัด)
“คำสอนที่ดี” และ “ความมีเหตุมีผล”

ในการเผยแพร่ศาสนาของท่าน ท่านจะปฏิบัติตามคำขวัญดัง
ต่อไปนี้เสมอ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ (البقرة / 652)

"จะไม่มีการบังคับใน (การยอมรับนับถือ) ศาสนา"

เพราะเป็นสิ่งที่ท่านระมัดระวังมากที่สุดในการเชิญชวนผู้คนไปสู่
หลักเตาฮีด (ได้แก่การให้เอกภาพหรือเคารพนับถือในพระองค์
อัลลอฮ์ (ซบ.) เพียงองค์เดียว)

ท่านศาสดา (ซอลฯ) ได้อธิบายถึงพระเจ้าผู้สร้างจักรวาลว่า

“เป็นเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ให้กำเนิดและถูกให้กำเนิด
เป็นผู้มีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์ ผู้ที่เปี่ยมด้วยความเมตตาและกรุณา อยู่
ใกล้ชิดกับเรามากกว่าเส้นเลือดในลำคอของเรา เป็นเพียงหนึ่งเดียว
ที่มีความงดงาม เป็นที่ประจักษ์ในทุกแห่ง พระองค์ไม่ได้อยู่ใน
สวรรค์หรือใต้พิภพ หรือ บนบัลลังก์ของกษัตริย์ แต่พระองค์ทรงมี
อยู่ในทุกที่ และพระองค์ไม่ทรงเป็นพวกเผด็จการหรือกดขี่”

ท่านศาสดาบอกกับผู้คนให้ยึดถือในสิ่งที่พวกเขาสามารถอธิบาย
สำหรับการกระทำได้ และกล่าวกับพวกเขาว่า

“พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ บอกกับข้าฯว่าหู ตาและหัวใจของพวกเรา
จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการกระทำและสิ่งเหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่
อธิบายถึง การ กระทำของมันหลังจากที่พวกเจ้าได้เสียชีวิตไปแล้ว
และพวกเจ้าจะได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษตามนั้น”

หนึ่งในลักษณะที่เด่นที่สุดในชีวิตท่านคือ ท่านหลีกเลี่ยงที่จะครอบ
ครองทอง ความมั่งคั่ง อำนาจและสิ่งของที่เป็นวัตถุทุกอย่างเสมอ
ในความเป็นจริง ไม่มีสิ่งใดเลยในโลกนี้ที่ตรึงสายตาของท่านหรือ
ทำให้ท่านมหัศจรรย์ใจได้ แท้จริง สิ่งที่ทำให้ท่านศาสดาได้เข้า
ใกล้ชิดกับพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) เท่านั้นที่จะทำให้ท่านดีใจอย่าง
สิ้นพัน

“ข้าพเจ้าจะต้องทำสิ่งใดกับโลกมนุษย์นี้ซึ่งเป็นเหมือนที่פקพิง
ชั่วคราวในวันที่มีพายุ ซึ่งอยู่ได้ไม่นานก็ต้องจากไป”
ศาสดาแห่งอิสลามผู้บริสุทธิ์บอกกับเราว่า เราถึงวาระที่จะถูกทำลาย
ล้างและท่านเตือนพวกเราให้ตระหนักถึงตัวของพวกเราโดยยึด
หลักการการใช้และให้เหตุผล

อัลกุรอานยังระบุว่า มนุษย์มีจิตวิญญาณอันเป็นนิรันดร์

และพูดถึงชีวิตหลังความตายที่กินเวลาชั่วนิรันดร์และเป็นสิ่งถาวร ด้วยเหตุด้วยผลจึงสามารถบอกได้ว่า มนุษย์มีจิตวิญญาณแห่งปัจเจกชนและความตายไม่ได้เป็นจุดจบของทุกสิ่งตามเรื่องแห่งความจริง ศาสนาอิสลามเชื่อว่า เป็นเพียงร่างกายเท่านั้นที่ตายและความตายเป็นกระบวนการที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ที่จะแยกจิตวิญญาณของเราออกจากร่าง โดยธรรมชาตินี้ ได้รับการยอมรับจากมนุษย์ทุกคน และความแตกต่างที่มีอยู่เกิดขึ้นจากความดีความที่แตกต่างกัน สำหรับมนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้นและพวกเขาพยายามอย่างถึงที่สุดที่จะมีชีวิตอยู่ นี่คือ ตัวบ่งชี้ถึงความจริงที่ว่า โดยเนื้อแท้มนุษย์แสวงหาความเป็นนิรันดร์ แต่มีบางคนยึดถือแนวคิดที่ว่า ชีวิตในโลกเป็นนิรันดร์ ในขณะที่ศาสนาอิสลามบอกเราว่า เช่นเดียวกับมนุษย์ ชีวิตนี้เหมือนกับผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน และก้าวจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งเท่านั้น และจึงไม่มีอะไรเป็นนิรันดร์ อัลกุรอานเฝ้ามองไปที่จักรวาลด้วยวิธีเดียวกัน และเชื่อว่าสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดจะต้องกลับไปยังพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ

ตามข้อเท็จจริง จักรวาลและโลกแห่งวัตถุนิยมนี้เป็น เรือใบลำใหญ่
ที่เล่นอยู่ในมหาสมุทรแห่งธรรมชาติ เรือลำนี้ไม่สามารถเล่นใบไป
ได้ตลอด ต้องมีการทิ้งสมอจอดที่ทำเรือ ในทำนองเดียวกัน โลก
ของเราในวันหนึ่งก็ต้องมาหยุด ณ ที่หนึ่งที่เรียกว่า “ดาร์ลฮาจิ
เราะห์” ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และเป็นจุดที่ผู้สร้างและผู้
ถูกสร้างได้มาพบกันอีก

ดังนั้น ท่านศาสดาแห่งอิสลามผู้บริสุทธิ์ ได้กล่าวไว้เสมอว่า

“หากพวกเจ้าแสวงหาความเมตตาและความสุขอันเป็นอมตะจาก
พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) พวกเจ้าต้องทราบว่ ชีวิตนี้สั้นนักและไม่
เป็นอมตะดังนั้นพวกเจ้าไม่ควรหวังสิ่งใดจากมัน”

ท่านศาสดาไม่ได้จำกัดการเชิญชวนและการงานเพียงแค่ประชาชน
ที่อาศัยอยู่ในคาบสมุทรอาหรับเท่านั้น ตามความเป็นจริงแล้ว ท่าน
ต้องการให้คำสอนเป็นสากล ดังนั้น ท่านศาสดาจึงส่งตัวแทนไปยัง
ผู้ปกครองและกษัตริย์ในหลายส่วนแตกต่างกันในโลก ตัวแทนแต่
ละคนจะมีสารเพื่อเชิญชวนเข้ามาเป็นมุสลิมและจำนนต่อศาสนา
ของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) สารเหล่านี้ทั้งหมดนั้นจะมีใจความ
เดียวกัน

นั่นคือการเชิญชวนไปสู่การให้เอกภาพและความภราดรภาพแก่
ศาสนาอิสลาม

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ได้เสียชีวิตลง แต่อัลกุรอานซึ่งเป็นที่รวม
รวบคำดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ผู้ทรงเดชานุภาพ ที่เปิดเผย
แก่ท่านถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง เพื่อใช้เป็นโคมไฟส่องทางให้แก่
มนุษยชาติ ปัจจุบันนี้ นักวิชาการอิสลามและผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
เชื่อว่า

“อัลกุรอานฉบับปัจจุบันที่อยู่ในความครอบครองของบรรดา
มุสลิมทั้งหลายนั้นเป็นกุรอานฉบับเดียวกับที่ถูกส่งมายังท่านศาสดา
(ซ็อลฯ) เมื่อพันกว่าปีที่ผ่านมา”

วอชิงตัน เออร์วิง (3 เมษายน ค.ศ. 1783 – 28 พฤศจิกายน
ค.ศ.1859) นักประพันธ์ชาวอเมริกัน นักเขียน นักเขียนชีวประวัติ
และนักประวัติศาสตร์ ในยุคต้นศตวรรษที่ 19 ได้หยิบยกมาพูดว่า

“อายะห์กุรอานทั้งหมดมีความมั่นคงและมีเนื้อหาที่สมบูรณ์
ดังนั้นจะไม่มีเอกสารใดอีกแล้วในโลกนี้ที่จะสร้างความเชื่อมั่น
อย่างเต็มหัวใจได้อีก”

นักปรัชญา นักเขียน นักกวีและนักวิชาการชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียง
เกอเธ่ (ที่ได้รับการโหวตให้เป็นชาวเยอรมันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในปี
2011) กล่าวถึงอัลกุรอานไว้ดังนี้

“บ่อยครั้งที่เราเข้าถึงอัลกุรอาน มันเป็นเครื่องพิสูจน์เสมอถึง
ความจริงที่มหัศจรรย์ว่า มันทำให้เคลิบเคลิ้มที่ละเล็กทีละน้อย ทำ
ให้ตะลึงและในตอนสุดท้ายนำมาสู่ความศรัทธาที่มั่นคง”

ดังนั้น นักวิจัย ฝัฏ รงความรู้และศาสตร์ทั้งหมด กล่าวถึงคัมภีร์แห่ง
สวรค์ว่า

“อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิตเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ โชคดี
ที่อัลกุรอานได้ถูกแปลเป็นภาษาหลักในโลกทั้งหมดและถูกแบ่งปัน
ในรูปแบบของหนังสือและบนอินเทอร์เน็ต”

พระนางฟาติมะห์ เชื่อใจเพียงคนเดียวของท่านศาสดามุฮัมมัด
(ซ็อลละ)

ท่านศาสดามีลูกสาวเพียงคนเดียว คือ พระนางฟาติมะห์ ที่ท่านรัก
และให้เกียรติอย่างยิ่งในชีวิตของท่าน

พระนางฟาติมะห์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด
สำหรับเด็กหญิงและบรรดาสตรีคนอื่นๆ พระนางพยายามที่จะ
สลายอคติที่มีต่อผู้หญิงอย่างรุนแรงในยุคของพระนางและแสดงให้เห็น
โลกเห็นว่า สตรีต้องมีศักดิ์ศรี

พระนางเป็นผู้หญิงที่บริสุทธิ์ เป็นบุตรีที่มีความกตัญญูอย่างสูงต่อ
บิดาของพระนาง ชีวิตของพระนางสั้นแต่มักจะต่อสู้ในแนวทางของ
พระเจ้าเป็นเจ้าและด้วยจิตวิญญาณที่แทนที่วัตถุนิยมเสมอ พระนาง
พยายามอย่างยิ่งที่จะปกป้องตัวเองจากความปรารถนาทางกามารมณ์
วัตถุทั้งหลาย สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเงินทองและทรัพย์สินทางโลก

ครั้งหนึ่ง พระนางฟาติมะห์ กล่าวเกี่ยวกับบิดาของพระนางไว้ดังนี้

“สิ่งที่เลวร้ายที่สุดในประชาชาติของข้าพเจ้าคือ บรรดาผู้ที่ยึดมั่น
ในความสุขทางโลก บรรดาผู้ที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเพียงแค่กิน
อาหารที่ดีที่สุด สวมใส่เสื้อผ้าที่ดีที่สุด และพูดแต่ไม่กระทำ”

ลักษณะของพระนางฟาติมะห์ อีกประการหนึ่งคือ พระนาง
ปรารถนาความหิวเพื่อทำให้ผู้อื่นอิ่ม พระนางเชื่อในการใช้ชีวิต
อย่างเรียบง่ายและเจียมเนื้อเจียมตัว แต่คงทำงานหนักและชำนาญ
อย่างมากในการทำงานบ้านต่างๆ รอบๆ บ้าน

กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ขณะที่พระนางฟาติมะห์สามารถที่จะมีชีวิตที่มั่ง
คั่งและไม่ต้องใช้ชีวิตอย่างลำบากได้ แต่พระนางกลับเลือกความ
เรียบง่ายด้วยความสมัครใจของพระนางเอง

แท้จริงพระนางใช้เงินและทรัพย์สินของพระนางทั้งหมดเพื่อคนยาก
คนจน แม้ว่าในคืนวันวิवाห์ของพระนาง เมื่อพระนางถูกรื้อขอกจาก
คนยากจน พระนางได้ให้ชุดแต่งงานของพระนางเป็นของขวัญแก่
เขา นี่เป็นการแสดงถึงวิธีการเสียสละของพระนางอย่างเต็มใจ

พระนางไม่ได้ เป็นเพียงผู้หญิงเพียงที่เคร่งครัด ในศาสนา และเกรง
กลัวต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่เป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และการ
พัฒนาสังคมเสมอ นั่นแสดงว่า ทำไมหลังจากสิ้นพระบิดาของพระ
นางไปแล้ว พระนางยังยืนหยัดป้องกันการออกนอกกลุ่มนิกายและ
การปลุกกระดมให้ต่อต้านความอยุติธรรมในสังคมด้วยคำกล่าวและ
โอวาทอันเผ็ดร้อน ส่วนสามีของพระนาง คือ ท่านอะลีหนึ่งในผู้ที่
ได้ถูกขนานนามว่า ผู้สืบทอดตำแหน่งของท่านศาสดา (ชื่อละ) โดย
การแต่งตั้งของท่านศาสดาเอง พวกเขามีบุตรสี่คนเป็น

ชายสองคนคือ ฮะซันและฮุเซน และหญิงสองคน คือ ไชหนับและ
อุมมูกุลซุม

พระบิดาของพระนางฟาติมะห์ได้เลี้ยงดูเธอในภาวะที่ยากลำบาก
และยากจน แต่ท่านได้ให้การสอนศาสนาที่ลึกซึ้งและมหัศจรรย์แก่
พระนาง

บุคลิกภาพของพระนางมีความแตกต่างกับสุภาพสตรีคนอื่นๆอย่าง
สิ้นเชิง

พระนางสมบุรณ์แบบในทุกทางและเป็นสัญลักษณ์แห่งบุตรที่ดีของ
บิดา

ภรรยาที่ดีของสามี และมารดาที่ดีที่สุดต่อลูกๆ ของพระนาง พระ
นางฟาติมะห์ได้เสียชีวิตในวัยสาวซึ่งเกิดขึ้นสามเดือนหลังจากท่าน
ศาสดาพระบิดาของพระนางได้จากไป

การจากไปของพระนางยังความโศกเศร้าและเสียใจ เป็นอย่างมาก
แก่ท่านอะลี เขารักพระนางฟาติมะห์มาก มากเท่ากับสถานะภาพใน
อิสลามที่สูงส่งของท่านเอง

วิถีชีวิตที่เป็นแบบฉบับอันประเสริฐของท่านอิมามอะลี

(ร่อฎิยัลลอหุอันฮุ)

ท่านอิมามอะลี (ร่อฎิยัลลอหุอันฮุ) สัญลักษณ์แห่งความเที่ยงธรรม
และความบริสุทธิ์

ท่านอิมามอะลีอะลี (อ.) เป็นลูกพี่ลูกน้องของท่านนบีมุฮัมมัด

(ซ้อลฯ) และถูกเลี้ยงดูมาโดยท่าน เขาเป็นลูกศิษย์ที่ซื่อสัตย์และเป็น
ดั่งเช่น น้องชายที่ดีที่สุดของท่านศาสดา อีกทั้งยังเป็นคนแรกที่เชื่อ
ในความเป็นศาสดาของท่าน ทั้ง 23 ปีของการเผยแพร่ศาสนา
อิสลาม ท่านอิมามอะลี (อ.) จะอยู่เคียงข้างกับท่านศาสดาเสมอและ
หลายคราที่เขาได้เสียสละในการช่วยเผยแพร่คำสอนของท่านและ
ปกป้องชีวิตท่านต่อภัยคุกคามของศัตรูแห่งอิสลาม

ท่านอิมามอะลี (อ.) สมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน แม้แต่ผู้ที่มีคารม
คมคายมากที่สุดยังพ่ายแพ้ต่อการบอกกล่าวถึงความยิ่งใหญ่และ
พรรณนาถึงความจริงของเขาได้

“ไม่มีผู้ใดที่จะสามารถหยั่งรู้ถึงความลึกซึ้งของความรู้ที่เขามีได้ เป็น
สิ่งที่เกินพอสำหรับคนที่จะค้นพบความรู้เพียงส่วนเล็กๆ ของความรู้
มากมายของเขา ดังที่นักกวีได้กล่าวไว้ว่า

ها على بشر كيف بشر

“อะลี้คือทุกสิ่งทุกอย่างและคุณค่าของมนุษย์ทุกประการสามารถ
พบได้ในตัวเขา”

นักเขียนคริสเตียน ชาวเลบานอน ชื่อ คอลีล ญิบรอน คอลีล ผู้ซึ่ง
หลงใหลในบุคลิกภาพของท่านอิมามอะลี้ (อ.) เป็นอย่างมาก ครั้ง
หนึ่งเขาได้เขียนเกี่ยวกับท่านอิมามอะลี้ (อ.) ว่า

“ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่าในยุคหนึ่งที่มีอิทธิพลได้เกิดขึ้นบน
โลกนี้ด้วยความเชื่อและความเลื่อมใสอย่างแรงกล้าของข้าพเจ้า

ข้าฯ ว่าท่านอะลีบุตรอะบูฏอเล็บไม่เหมาะกับยุคสมัยของท่าน
กล่าวคือยุคสมัยนั้นไม่เหมาะกับท่านมากกว่า (เพราะว่าความ
เป็นอิทธิพลของท่านอยู่เหนือยุคสมัยที่ท่านเกิด)

ท่านเป็นชาวอาหรับคนเดียวที่มีจิตวิญญาณที่สมบูรณ์แบบและเป็น
ชาวอาหรับแรกที่มีริมฝีปากที่มีเสียงเรียกอันดังก้องของเพลง
แห่งจิตวิญญาณที่สมบูรณ์แบบที่ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อน นั่นคือเหตุผล
ที่ว่า ทำไมบุคคลซึ่งก่อนหน้านี้โง่เขลาโดยสิ้นเชิงต้องประหลาดใจ
เมื่อเห็นแสงที่หลังไหลออกจากจำนวนของ อิมาม อะลี (อ.)"

เชปติ ซาเมล หนึ่งในผู้บุกเบิกแห่งสำนักลัทธิวัตถุนิยมหนึ่ง
กล่าวว่า

“ท่านอะลี บุตรอะบูฏอลีบเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้
ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย และไม่ว่าด้านตะวันตกหรือตะวันออกก็ไม่เคยพบ
ใครเช่นเขา”

มิกาเอล ไนยมา นักประพันธ์ นักกวีและนักเขียนชาวคริสต์เคยกล่าว
เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของท่านอะลี (อ.) ว่า

“ความคิดและการกระทำของชาวอาหรับผู้ยิ่งใหญ่ผู้นี้ยังคงหาที่
เปรียบไม่ได้ วิธีคิดและการปฏิบัติของเขาจะเป็นส่วนหนึ่งใน
ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติตลอดไป”

มีนักวิชาการจำนวนมากที่สารภาพถึงความด้อยความสามารถของ
เขาในการอธิบายถึงท่านอะลี(อ.) ว่า

“เขาเป็นบุคคลที่ไม่เคยคิดร้ายโดยแรงจูงใจของโลกนี้และไม่เคย
ท้อแท้ต่อการเอาชนะและความยากลำบาก เขาเป็นอิสระจากทุกสิ่ง
ทุกอย่างที่เป็นวัตถุ ดังที่เขาได้กล่าวไว้ว่า

“โอ้โลกนี้! ไปให้ไกลจากข้าและจงไปหลอกลวงผู้อื่นเถิด”

และเขาได้กล่าวไว้อีกว่า

“โอ้พระผู้เป็นเจ้า แม่ข้าฯ ได้รับอาณัติแห่ง (ดาว) ทั้งเจ็ดดวง
และทั้งหมดนั้นอยู่ภายใต้มือของข้า เพื่อที่จะให้ข้าไม่เชื่อฟังพระผู้
เป็นเจ้า และเพื่อที่จะให้ข้าฯ จกชิงข้าวบาร์เลย์หนึ่งเมล็ดจากมดตัว
หนึ่ง ข้าพเจ้าก็จะไม่ทำเช่นนั้น สำหรับข้าพเจ้าแล้ว โลกนี้เบากว่า
ใบไม้ที่อยู่ในปากของด้กเตนที่กำลังเคี้ยวมัน อะลีจะทำอะไรกับ
อำนาจจอมปลอมที่จะมลายหายไปและความสุขที่ไม่คงทนเล่า”

ไม่มีใครเข้าใจความจริงได้มากกว่าเขาและความรู้อันไร้ขอบเขต
ของเขาถูกสำแดงออกมาในหนังสือของเขาที่ตั้งชื่อว่า

“หนังสือชะลุมะลาเมาะห์”

ท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นผู้ชาญฉลาดมากอย่างแท้จริง ซึ่งบางครั้ง
ท่านได้เคยคุยเกี่ยวกับความรู้บางประเภทที่ถูกซ่อนหรือเป็น
ความลับว่า

“ข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ที่ถูกซ่อนเอาไว้ หากข้าพเจ้าได้
แบ่งปันมันกับเจ้า แม้แต่เพียงบางส่วนของความลับที่น้อยที่สุดที่
ข้าพเจ้าทราบ เจ้าจะสั่นดังเช่นสายเครื่องดนตรีอย่างแน่นอน”

หรือเคยพูดกับบรรดาสหายของท่านว่า

“จงถามข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งใดก็ได้ที่เจ้าชอบก่อนที่จะจากพวก
เจ้าไป อันความรู้ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับชั้นฟ้าและสวรรค์นั้นมีมากกว่าสิ่ง
ที่อยู่บนโลกนี้”

ความเคร่งครัดในศาสนาของท่านอิมามอะลี (อ.)

คนๆ หนึ่งสามารถอ้างว่า ระดับสูงสุดของผู้ที่นิยมชมชอบวัตถุนิยม สามารถพบได้โดยมันจะแอบอยู่ในฝ่ายปกครองของผู้ปกครอง หากเมื่อใดผู้ปกครองได้ครอบครองเงินทองและอำนาจ จากนั้นเขาจะใช้ อำนาจทางวัตถุนิยมของเขาแสดงตัวตนที่แท้จริงของเขาออกมาเพื่อ สนองความสำส่อน (หากเขาไร้เอาความปรารถนาทางกามารมณ์) นั้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่เผด็จการและผู้แสวงหาทางโลกไม่ มีความปรารถนาใดๆเลย นอกจากการได้เป็นผู้ปกครองเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านอะมีร อัลมุมินีน (หนึ่งในค่าน้ำหนักชื่อของ ท่านอิมามอะลี (อ.) ซึ่งมีความหมายว่าหัวหน้าของบรรดาศรัทธาชน ”) ได้กล่าวปราศรัยเป็นครั้งแรก ขณะอยู่บนตำแหน่งผู้ปกครอง มุสลิมว่า

“ถ้าไม่มีการชุมนุมเรียกร้องจากฝูงชนของบรรดาผู้สนับสนุนให้
 ข้าฯ ขึ้นเป็นผู้นำแล้ว ไซ้ร ข้าฯ ก็จะไม่ขอรับมัน และถ้าไม่ใช่พันธะ
 สัญญาที่ข้ามอบไว้กับพระผู้เป็นเจ้า ที่จะไม่นั่งดูความตะกละของผู้
 กดขี่และความหิวโหยที่ถูกเผาผลาญของคนยากจนที่ถูกกดขี่อย่าง
 นิ่งเฉยแล้ว ไซ้ร ข้าฯ ก็จะไม่ขอรับมัน เชือกแห่งผู้นำทางศาสนาที่อยู่บนบ่า
 ของตัวเอง (ถูกปฏิเสธการยอมรับเป็นผู้นำทางศาสนา) ออก
 แต่ข้าฯ จะยังคงให้การดูแลแก่พวกอ่อนแอเป็นเช่นเคย
 เพราะว่าตำแหน่งและอำนาจที่พวกเจ้าหยิบยื่นให้ข้าฯ นั้น ในมุมมอง
 ของข้าฯ (สำหรับข้าพเจ้า) เปรียบได้ดังภาพลวงตา
 ดังนั้น สิ่งเดียวเท่านั้นที่ดึงดูดให้ท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นผู้นำทาง
 ศาสนา คือ โอกาสที่ท่านจะได้ขึ้นบริหารความยุติธรรมและแก้ไข
 สิ่งที่เกิดให้ถูกต้องแก่ผู้ที่ถูกกดขี่ นั่นแสดงให้เห็นว่า ทว่าไม่ว่าท่านถึง
 เป็นผู้ปกครองดินแดนมุสลิมที่มีความแตกต่างกับผู้นำคนอื่นๆ
 ทั้งหมด อย่างไรก็ตามท่านยังคงใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและสวามิไถ่
 เสื้อผ้าที่ชำระชุดทริดโทรม และบริโภคนมปังที่ทำจากข้าวบาร์เลย์
 ดากแห่งท่านนั้น

ท่านอิมามอะลี(อ.)กล่าวว่า

“หากข้าพเจ้าปราถนาที่จะหาความสุขทางโลกนี้ ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาทางที่จะนำไปสู่ (ความสุขทางโลกด้วยการบริโภค) น้ำผึ้ง บริสุทธิ์ ข้าวสาลีชั้นเยี่ยม และเสื้อผ้าที่ทำจากผ้าไหม แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถยอมให้กิเลสและความโลภนำทางข้าพเจ้าได้”

ท่านยังได้กล่าวไว้ในหนังสืออะฮ์ลุลบะลาอะฮ์อีกว่า

“ข้าพเจ้าขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพว่า ข้าพเจ้าจะยับยั้งความปรารถนาอันรุนแรงของข้าพเจ้า (กิเลสส่วนตัว) ซึ่งการยับยั้ง ความปรารถนาดังกล่าวจะนำมาซึ่งความพึงพอใจแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าพบขนมปังชิ้นเล็กชิ้นหนึ่งและเกลือไว้รับประทาน”

ท่านยังได้กล่าวเกี่ยวกับรอยปะเย็บบนเสื้อผ้าของท่านว่า

“จงมองข้าพเจ้าเถิด! เสื้อผ้าของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยรอยปะชุน ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกอายที่จะมอบมันให้กับผู้อื่นเพื่อทำการปะชุนอีก โอ้โลกนี้! โปรดออกห่างจากข้าฯ ! เรายังคงเข้ามาหาข้าฯ แต่ข้าฯ ไม่ต้องการเจ้า

ข้าฯ ได้หย่าขาดจากเจ้าเป็นจำนวนสามครั้ง ดังนั้น เจ้าไม่เคย
หลอกหลวงล่อลวง หรือทรยศข้าฯได้เลย”

ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้เปรียบเทียบโลกนี้เป็นงูตัวหนึ่งที่มีผิวหนัง
นุ่มและเรียบลื่น แต่เมื่อถูกกัดจะมีพิษร้ายแรง ท่านยังกล่าวกับ
บรรดาสหยาของท่านอีกว่า สำหรับตัวท่านเอง โลกนี้คือ

“สิ่งที่มีค่าน้อยกว่ากระดูกของสุกรที่อยู่ในมือของผู้เป็นโรค
เรื้อน”

หรือ “ใบไม้ที่ไร้ค่าใบหนึ่งในปากของตั๊กแตน” เพราะ “โลก
นี้จะต้องถึงกาลอวสานและผู้คนในโลกไม่มีทางเลือก แต่จะต้องถูก
อพยพออกไปในวันหนึ่ง

ดังนั้น จงพยายามทำในสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อที่จะอยู่ชั่ววันริ้นคร้ (เช่น ชีวิต
หลังความตายเถิด)”

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวเกี่ยวกับการเตือน โลกนี้ ดังนี้

“เริ่มต้นด้วยความทุกข์ยาก และจบลงด้วยความตกต่ำ การ
พิพากษาถูกกำหนดขึ้นสำหรับสิ่งถูกต้องที่ได้รับ และการลงโทษจะ
ถูกชี้ขาดให้กับการทำบาป หากผู้ใดเคร่งครัดในการทำดี เขาจะรู้สึก
ปลอดภัย และหากเขาป่วย เขาจะโศกเศร้า หากเขาร่ำรวย เขาจะก่อ
ความวุ่นวาย และหากเขายากจน เขาจะเสียใจ ผู้ใดก็ตามยังวิ่งไล่มัน
ยิ่งพลาดจากมัน และหากผู้ใดก็ตามไม่สนใจมัน เขาจะได้
ครอบครองมัน ผู้ใดก็ตามที่เพ่งมองมัน มันจะทำให้เขาตาบอด”

ท่านอิมามอะลี (อ.) อธิบายว่า ท่านศาสดามีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

“ขอความสันติจากพระผู้เป็นเจ้า จงประสบแด่ท่านนบีมุฮัมมัด
(ซ็อลฯ) ผู้ที่เสียชีวิตไปพร้อมกับห้องที่ว่างเปล่า ท่านมีความจริงใจ
อย่างยิ่งและพระผู้เป็นเจ้า ทรงให้พรแก่พวกเราโดยส่งท่านมาเป็น
ผู้นำของพวกเรา ข้าพเจ้าขอสาบานว่า มีรอยปะชุนบนเสื้อผ้าของ
ข้าพเจ้ามากมายจนรู้สึกละลายที่จะมอบให้ผู้ใดทำการปะชุนเพิ่มอีก
...”

ความยุติธรรมของท่านอิมามอะลี (อ.)

ท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นเครื่องหมายแห่งความยุติธรรมอย่างไรข้อ
กังขาใดๆ

ครั้งหนึ่ง ความยุติธรรมถูกกล่าวถึงโดย จอร์จ จอร์แดน นักวิชาการ
ชาวคริสเตียนที่มีชื่อเสียง ได้เขียนหนังสือชุด 3 เล่ม ที่ตั้งชื่อว่า
“อิมามอะลี เสียงแห่งความยุติธรรมของมนุษย์”

الامام على صوت العدالة الانسانية

ตลอดชีวิตของเขา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาได้เป็นผู้นำทาง
ศาสนาของชาวมุสลิม ท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นผู้รักในความยุติธรรม
เสมอและพยายามอย่างยิ่งที่จะให้การกระทำและความคิดของเขา
ตั้งอยู่ในความยุติธรรม นั้นแสดงให้เห็นว่า ทำไมความยุติธรรมจึง
ล้ำค่าออกมาในทุก ๆ แง่มุมของชีวิตของท่าน

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า

“หากข้าพเจ้าใช้เวลาทั้งคืนไปถึงรุ่งเช้ายืนอยู่บนเศษหนาม และ
หากมือและเท้าของข้าพเจ้าถูกล้ำด้วยโซ่ตรวน (ในวันหนึ่งและถูก
ลากไปตามท้องถนนและตลาด) ข้าพเจ้าจะรู้สึกเต็มใจที่จะให้เกิด
เช่นนี้มากกว่าที่จะต้องแสดงตนต่อศาลแห่งพระผู้เป็นเจ้าและต่อ
ท่านนบี (ซ็อลฯ) เนื่องจากข้าพเจ้ากระทำการกดขี่ต่อหนึ่งใน
สิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง หรือข้าพเจ้าช่วงชิงและละเมิดสิทธิ
ของผู้อื่น ”

ท่านอิมามอะลี (อ.) ยอมรับและปฏิบัติตามกฎที่กำหนดขึ้นโดยพระ
ผู้เป็นเจ้าและครั้งหนึ่งท่านได้บอกกับผู้อื่นว่า

“ข้าขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า ข้าพเจ้าไม่เคยขอให้พวกเจ้าทำ
สิ่งใดก่อนที่ตัวข้าพเจ้าจะทำเสียก่อน และข้าพเจ้าไม่เคยขอให้พวก
เจ้าหลีกเลี่ยงสิ่งใดก่อนที่ตัวข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงมันเสียก่อน ”

ดังที่เคยกล่าวมาก่อนหน้านี้ อิสลามคือศาสนาแห่งความยุติธรรม และท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นสัญลักษณ์ของทั้งหมดดังที่ศาสนาเป็นเรื่องราวดังต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณแห่งความยุติธรรมของท่าน

ท่านอิมามอะลี (อ.) ขณะเป็นผู้นำทางศาสนาของชาวมุสลิมนั้น ท่านได้นำเสื้อเกราะไปไว้กับ ชายชาวยิวคนหนึ่ง เมื่อเวลาผ่านไป ท่านได้ไปขอเสื้อเกราะคืนจากชายชาวยิว แต่ได้รับการปฏิเสธ จนกระทั่งเรื่องเป็นคดีความถึงผู้พิพากษา ซึ่งผู้พิพากษาเป็นตัวแทนที่ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้แต่งตั้งไว้ ผู้พิพากษาได้เรียก

ท่านอิมามอย่างเคารพ ท่านอิมามจึงได้กล่าวกับผู้พิพากษาว่า เจ้าจงเรียกเขาแบบเคารพอย่างเดียวกับข้าฯ เถิด

แม้ผู้พิพากษาของศาลจะเป็นตัวแทนของท่านอิมามอะลี (อ.) ก็ตาม แต่ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้สั่งให้ผู้พิพากษาไม่ต้องสนใจในภูมิหลังของทั้งสองฝ่ายและกำหนดให้เป็นคำตัดสินของคณะลูกขุน โดยใช้วิธีเกี่ยวกับการพิจารณาของอิสลาม

แล้วผู้พิพากษา ได้ถามท่านอิมามว่า

“ท่านมีข้อพิสูจน์อะไรที่จะบ่งบอกว่าเสื้อเกราะตัวนี้เป็นของท่าน”

อิมามอะลี (อ.)ตอบว่า

“ไม่มี”

ทั้งๆ ที่เขารู้ว่าท่านอิมามอะลี (อ.) จะไม่พูดโกหกก็ตาม จึงทำให้

ชาวยิวชนะในคดีดังกล่าวต่อ ผู้นำทางศาสนาของมุสลิม แล้วต่างก็
ออกจากศาล แต่สำนักของชายชาวยิวทำให้เขารู้สึกผิด เขา

ประทับใจในความยุติธรรมของศาสนาอิสลาม จากนั้น เขาได้

กลับมายังศาลและสารภาพว่าเสื้อเกราะนี้เป็นของท่าน อิมามอะลี

(อ.) จริง พร้อมกับยินดีที่จะคืนมันให้แก่เจ้าของที่แท้จริง

จากนั้นชาวยิวได้เปลี่ยนมาเข้ารับนับถืออิสลามในที่สุด

ท่านอิมามอะลี (อ.) จะปฏิบัติทุกสิ่งทีสอนหรือแนะนำแก่ผู้อื่นก่อน

เสมอ

สารที่วิจารณ์การอันงคางของอิมามอะลี (อ.)ที่ส่งไปยังผู้ปกครอง

อียิปต์ มาลิก อัลอัซซัร ยังถือเป็นกฎบัตรแห่งความยุติธรรม รวมถึง
สิทธิสำหรับทุกอย่างก้าวในชีวิตในส่วนของการปกครอง

ดังที่จอร์จ จอร์แดน ได้กล่าวไว้ว่า

“อิฟิซเทิลได้ถูกเขียนขึ้นมามากกว่าหนึ่งพันสี่ร้อยปีมาแล้ว โดย
ปราศจากการปรึกษาหารือกันของคณะลูกขุนหรือนักกฎหมายของ
มหาวิทยาลัยทางกฎหมายต่างๆ ซึ่งบางประการดีเลิศกว่ากฎบัตร
ด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติเสียอีก”

ท่านอิมามอะลี (อ.) ยังคงแน่วแน่และมั่นคงในการบริหารความ
ยุติธรรมอย่างเด็ดขาด ซึ่งในไม่ช้าท่านก็ได้เป็นผู้นำทางศาสนา ท่าน
เริ่มการปฏิรูปโครงสร้างทางสังคมและทำให้ความยุติธรรมเป็น
องค์ประกอบที่สำคัญยิ่งและจำเป็นในสังคม

ท่านอิมามได้ประกาศอย่างแข็งขันไปยังประชาชนผู้ซึ่งรวมตัวกันอยู่
เพื่ออ้อนวอนให้เขาเป็นผู้นำทางศาสนาว่า

“ข้าพเจ้าจะเรียกคืนสิ่งที่เจ้าอาจจะได้มาจากกองคลังสาธารณะ
โดยผิดกฎหมาย หรือสิ่งที่เจ้าครอบครองอย่างไม่ชอบธรรม ซึ่งมัน
อาจจะถูกรวมในบรรดาสินสอดทองหมั้นของภรรยาของเจ้า”

ในทุกข้อความและตัวอักษรที่ท่านอิมามได้เขียนถึงผู้ได้บังคับบัญชา
ของท่าน ท่านได้เชิญชวนพวกเขาเหล่านั้นให้เคร่งครัดในปฏิบัติ
ตามหลักจริยธรรม และปฏิบัติตามคำสั่งและพระบัญชาของพระเจ้า
เป็นเจ้าเขาเคร่งครัดในเรื่องดังกล่าวมาก โดยเขาจะตำหนิผู้ปกครอง
ที่ท่านแต่งตั้งซึ่งมีชื่อว่าอูษมาน บิน ฮานีฟอย่างรุนแรง เนื่องจากเขา
ปฏิเสธที่จะร่วมรับประทานอาหารกับคนยากจน

ท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นเพียงบุคคลเดียวในประวัติศาสตร์ที่มี

ลักษณะที่มีความหลากหลายและขัดแย้งรวมกันอยู่ในคนๆ เดียว
กล่าวคือ

ท่าน เป็นบุคคลเพียงคนเดียวในประวัติศาสตร์ที่เป็นวีรบุรุษและ
ผู้นำ

และในเวลาเดียวกันก็เป็นกรรมกรที่ทำงานอย่างหนักที่ขุดหลุมและ
ทอระบายน้ำด้วยมือเปล่าภายใต้อากาศที่ร้อนจัด จากนั้นก็บริจาค
เงินที่ท่านได้รับให้แก่ผู้ขาดแคลนยากจน นอกจากนี้ ท่านยังเป็น
นักปราชญ์ที่มีความคิดที่สุขุมรอบคอบและมีการกระทำที่กล้าหาญ
เป็นนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ผู้ซึ่งนำสังคมไปสู่ความมั่งคั่ง เป็น
แบบอย่างที่ดีจริงของศีลธรรมที่ได้มอบให้แก่ประชาชนของท่าน
เป็นบิดาที่ดีที่สุดสำหรับลูกๆ ของท่าน เป็นสหายที่จงรักภักดี และ
เป็นสามีหาที่เปรียบไม่ได้สำหรับภรรยาของท่าน นั้นแสดงให้เห็น
เห็นว่าทำไมผู้คนจึงต้องการกล่าวถึงหนังสือที่ยอดเยียมของท่าน
“หนังสืออะฮ์ญุลบะลาเฆาะห์” ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมคำสั่งสอน
สาร ศัพท์ และเรื่องเล่าที่มีชื่อเสียงของท่าน และยังได้มีการแปล
เป็นภาษาต่างๆ มากมาย

อย่างไรก็ตาม ชายที่พร้อมด้วยบุคลิกภาพที่ยอดเยียมเพียงคนเดียว
ในสังคมของท่าน และความยุติธรรมที่เที่ยงตรงของท่านไม่ถูก
ยอมรับ เป็นผลให้ท่านอิมามอะลี บุตรอะบูตอลิบถูกสังหารในยาม
รุ่งอรุณด้วยดาบอาบยาพิษ กล่าวคือ ขณะที่ดาบถูกฟันลงมาที่ศีรษะ
ของท่านอิมาม อะลี (อ.) นั้น ท่านได้ตะโกนขึ้นมาว่า

“โดยพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งกะอ์บะห์ ข้าพเจ้าได้บรรลุถึงชัยชนะแล้ว”

จอร์จ จอร์แดค กล่าวว่า

“ท่านอะลี (อ.) ถูกสังหารเนื่องจากความยุติธรรมอย่างแท้จริงของ
ท่าน”

ใช่! ท่านอิมามได้ถูกสังหารเมื่ออายุ 63 ปี

ในอิจเราะหฺศักราชที่สิบสี่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับผลเสียจากความ
ยุติธรรมของท่าน

พระนางฟาติมะห์

เชื้อไขเพียงคนเดียว

ของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศล)

ท่านศาสดามีลูกสาวเพียงคนเดียว คือ พระนางฟาติมะห์ ที่ท่านรัก

และให้เกียรติอย่างยิ่งในชีวิตของท่าน

พระนางฟาติมะห์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด
สำหรับเด็กหญิงและบรรดาสตรีคนอื่นๆ พระนางพยายามที่จะ

สลายอคติที่มีต่อผู้หญิงอย่างรุนแรงในยุคของพระนางและแสดงให้เห็น
โลกเห็นว่า สตรีต้องมีศักดิ์ศรี

พระนางเป็นผู้หญิงที่บริสุทธิ์ เป็นบุตรที่มีความกตัญญูอย่างสูงต่อ

พระบิดาของพระนาง ชีวิตของพระนางสั้นแต่จะต่อสู้ใน

แนวทางของพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและด้วยจิตวิญญาณที่แทนที่วัตถุนิยม

เสมอ พระนางพยายามอย่างยิ่งที่จะปกป้องตัวเองจากความ

ปรารถนาทางกามารมณ์ วัตถุทั้งหลาย

สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเงินทองและทรัพย์สินทางโลก ครั้งหนึ่งพระนาง
ฟาติมะห์กล่าวเกี่ยวกับพระบิดาของพระนางไว้ดังนี้

“สิ่งที่เลวร้ายที่สุดในประชาชาติของข้าพเจ้า คือ บรรดาผู้ที่ยึดมั่น
ในความสุขทางโลก บรรดาผู้ที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเพียงแค่ว่ากิน
อาหารที่ดีที่สุด สวมใส่เสื้อผ้าที่ดีที่สุดและพูดแต่ไม่กระทำ”

ลักษณะของพระนางฟาติมะห์ อีกประการหนึ่ง คือ

พระนางปรารถนาความหิวเพื่อทำให้ผู้อื่นอิ่ม พระนางเชื่อในการใช้
ชีวิตอย่างเรียบง่ายและเจียมเนื้อเจียมตัว แต่คงทำงานหนักและ
ชำนาญอย่างมากในการทำงานบ้านต่างๆ รอบๆ บ้าน

กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ขณะที่พระนางฟาติมะห์สามารถที่จะมีชีวิตที่มั่ง
คั่งและไม่ต้องใช้ชีวิตอย่างลำบากได้ แต่พระนางกลับเลือกความ
เรียบง่ายด้วยความสมัครใจของพระนางเอง แท้จริงพระนางใช้เงิน
และทรัพย์สินของพระนางทั้งหมดเพื่อคนยากคนจน แม้ว่าในคืนวัน
วิวาท์ของพระนาง เมื่อพระนางถูกร้องขอจากคนยากคนจน เธอได้ให้
ชุดแต่งงานของเธอเป็นของขวัญแก่เขา นี่เป็นการแสดงถึงวิธีการ
เสียสละของพระนางอย่างเต็มใจ

พระนางไม่ได้เป็นเพียงผู้หญิงเพียงที่เคร่งครัดในศาสนาและเกรง
กลัวต่อพระเจ้าเท่านั้น

แต่ เป็น ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและการพัฒนาสังคมเสมอ นั้น
แสดงว่า ทำไมหลังจากสิ้นพระบิดาของพระนางไปแล้ว พระนางยัง
ยืนหยัดป้องกันการออกนอกกลุ่มนอกทางและการปลุกระดมให้
ต่อต้านความอยุติธรรมในสังคมด้วยคำกล่าวและโอวาทอันเผ็ดร้อน
ส่วนสามีของพระนางคือ ท่านอะลี หนึ่งในผู้ที่ได้ถูกขนานนามว่า ผู้
สืบทอดตำแหน่งของท่านศาสดา(ศล) โดยการแต่งตั้งของท่าน
ศาสดาเอง พวกเขามีบุตรสี่คน เป็นชายสองคนคือ ฮะซัน และฮุเซน
และหญิงสองคนคือ ไชหนับและอุมมูกุลซุม

พระบิดาของพระนางฟาติมะห์ได้เลี้ยงดูเธอในภาวะที่ยากลำบาก
และยากจน แต่ท่านได้ให้การสอนศาสนาที่ลึกซึ้งและมหัศจรรย์แก่
พระนางบุคลิกภาพของพระนางมีความแตกต่างกับสุภาพสตรีคน
อื่นๆอย่างสิ้นเชิง

พระนางสมบูรณ์แบบในทุกทางและเป็นสัญลักษณ์แห่งบุตรีที่ดีของ
บิดา ภรรยาที่ดีของสามี และมารดาที่ดีที่สุดต่อลูกๆของพระนาง

พระนางฟาติมะห์ได้เสียชีวิตในวัยสาว ซึ่งเกิดขึ้นสามเดือนหลังจาก
ท่านศาสดา

พระบิดาของพระนางได้จากไป การจากไปของพระนางยังความ
โศกเศร้าและเสียใจเป็นอย่างมากแก่ท่านอะลี เขารักพระนาง

ฟาติมะห์มาก มากเท่ากับสถานภาพในอิสลามที่สูงส่งของท่านเอง

แบบฉบับแห่งวิถีชีวิต

อันประเสริฐ

ของท่านอิมามสะอ์น (อ.)

บุตรอิมามอะลี (อ.)

ท่านเป็นบุคคลที่มีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์และเอื้ออาทรต่อผู้อื่นเสมอ ซึ่งเป็นที่รู้จักดีในสังคม ท่านเลือกใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายส่วนใหญ่ ท่านจะอยู่ร่วมกับเหล่าปวงชนผู้อ่อนแอ ยากจนและขัดสน ท่านให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาอย่างมากมาย จนในที่สุด ท่านก็ได้ไปนั่งอยู่ในจิตใจของพวกเขา กล่าวคือ ท่านไม่เคยทำให้ผู้อ่อนแอ ผู้ขัดสน ลำเค็ญต้องได้รับความผิดหวังกลับไปจากบ้านของท่านเลย และยิ่งไปกว่านั้นท่านได้ออกไปหาผู้ยากจนด้วยตัวของท่านเอง เพื่อมอบอาหารและอาหารรวมทั้งปัจจัยต่างๆแก่พวกเขา

อิมามสะอ์น(อ.)เลือกที่จะปฏิบัติแต่คุณธรรมความดีในทุกสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)ทรงรักเท่านั้น แม้กระทั่งได้บริจาคทรัพย์สินต่างๆมากมายของท่านในแนวทางของพระองค์

ซึ่งการกระทำนี้ได้ถูกบันทึกโดยนักประวัติศาสตร์และนักค้นคว้าว่า
ถือเป็นเกียรติอย่างภาคภูมิใจยิ่ง

ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในหน้าประวัติศาสตร์. หลายครั้งที่ท่านอิมามได้ใช้จ่ายทรัพย์สินของท่านทั้งหมดเพื่อปกป้องคุณธรรม หรือแม้กระทั่งได้เคยแบ่งทรัพย์สินของท่านออกเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งเป็นของท่านและอีกครึ่งหนึ่งแบ่งให้คนยากจน มีรายงานว่า

“วันนั้น ท่านอิมาม(อ.)กำลังเดินทางอยู่ ได้ผ่านกลุ่มขอทานกำลัง

ร่วมวงกินอาหารจากเศษขนมปังแข็งๆแล้ว พวกเขาก็ได้เชิญท่านอิมามเข้าร่วมวงกินอาหาร ดังนั้นท่านจึงลงจากหลังม้ามาร่วม

รับประทานเศษขนมปังแข็งๆ กับพวกเขา โดยกล่าวว่าพระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.)ไม่ทรงรักผู้หยิ่งโส ขณะที่ท่านอิมามรับประทานอยู่กับพวกเขา กลุ่มขอทานได้จ้องมองท่านอิมามด้วยความปลาบปลื้ม ท่านอิมามจึงได้เอ่ยเชิญชวนพวกเขาไปที่บ้านของท่านแล้วได้บริจจาคอาหารและเสื้อผ้าอย่างดีแก่พวกเขา”

ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้อย่างมากมายถึง บุคลิกภาพ ของการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อย่างไรที่สิ้นสุดของท่านอิมามว่า

“มีชายคนหนึ่งมาพบท่านแล้ว ขอความช่วยเหลือ ท่านอิมามจึงสั่งให้คนรับใช้ไปตรวจดูว่ามีเงินเหลืออยู่เท่าไร ก็งมอบให้เขาทั้งหมด ปรากฏว่ามีเงินเหลือประมาณเกือบหนึ่งหมื่นดริฮัม ชายผู้ขัดสนจึงได้รับเงินช่วยเหลือทั้งหมด และด้วยจากคุณธรรมความดี การเสียสละอย่างมากมายของท่าน จึงได้ถูกขนานนามว่า

“ผู้มีจิตเผื่อแผ่”

สุภาษิตของอิมามอะฮ์ซัน (อ.)

1. จงปฏิบัติตนเพื่อชีวิตบนโลกนี้ของเจ้าเปรียบคั้งเจ้าจะมีชีวิตตลอดกาล และจงปฏิบัติตน เพื่อชีวิตบนโลกหน้าของเจ้า เปรียบคั้งเจ้าจะสิ้นชีวิตวันพรุ่งนี้
2. ไม่มีทรัพย์ใดจะยิ่งใหญ่เท่าปัญญา ไม่มีควมยากจนใดเหมือนความโง่เขลา ไม่มีควมเลวร้ายใดเหมือนการหลงตนเอง ไม่มีชีวิตที่ภริมภใดเหมือนการมีกิริยาม

3. การเริ่มที่จะให้อภัยและการให้อภัย ก่อนการร้องขอนั้นย่อมเป็น
เกียรติที่ยิ่งใหญ่

4. มีรายงานว่า

“ท่านอิมามอะฮ์มัด(อ.)ได้ถูกถามว่า “ความเคร่งครัดคืออะไร?”

ท่านอิมามตอบว่า

“ความปราณาสู่การระมัดระวังตนจากการทำบาปและจากการ
หลงใหลแสงสีแห่งโลกนี้”

ท่านได้ถูกถามอีกว่า

“จันตคืออะไร?”

ท่านอิมามตอบว่า

“ความยับยั้งชั่งใจตนเองและการคลุมจิตใจ”

ท่านได้ถูกถามอีกว่า

“การขัดเกลาคืออะไร?”

ท่านตอบว่า

“การปกป้องความชั่วร้ายด้วยคุณธรรม”

5. แท้จริงขันติ คือ เครื่องประดับของมนุษย์ชน

ความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญา คือ สัญลักษณ์ของสุภาพชน

การรีบร้อน(ในการทำงานโดยไร้สติ)คือ ความโง่เขลา

แบบฉบับแห่งวิถีชีวิตอันประเสริฐ

ของท่านอิมามสุเซน (อ.)

บุตรอิมามอะลี (อ.)

ความแวววาวและระยิบระยับของพระราชวังต่างๆ ไม่ได้มีความ

หมายใดๆ ต่อพวกเขาเลย บรรดาผู้ที่เกลียดการถูกข่มขู่โดย

ผู้ปกครองที่ชอบกดขี่และการชักจูงแห่งเสรีภาพที่ทำให้ความจริง

ของพวกเขายังคงอยู่ คนเหล่านั้นที่ได้ค้นหาในทุกซอกทุกมุม

เพื่อที่จะตัดมือของพวกทรราช พวกที่ไถ่ถอนพระราชา

ของกษัตริย์ฟาโรห์ และลดจำนวนพวกที่กดขี่

ดังนั้น พวกเขาจึงลุกขึ้นอย่างกล้าหาญและไม่ว่าอะไรที่จะทำให้เกิด

ความเสียหาย พวกเขาจะต่อสู้อย่างไม่ลดละ ถึงแม้ว่า นั่นจะหมายถึง

ความเสียสละ ทุกสิ่งที่พวกเขามีก็ตาม

ท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) เป็นคนที่ดีที่สุดในบรรดาผู้ที่

ต่อต้านการเผด็จการในยุคของท่าน

ท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากใน
ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

ท่าน เป็นหลานชายแท้ของท่านศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม
ผู้ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในความกล้าหาญและความเสียสละ รวม
ถึงการต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหง ท่านเป็นผู้ที่สร้างเรื่องราวของวันอาชู
รอฮ์

ในวันที่ **10** ของเดือนมุฮัรรอม ในเมือง ที่เรียกว่า กัรบลาฮ์ ใน
ประเทศอิรัก เนื่องจาก ท่านอิมามและสหายผู้จงรักภักดีทั้ง **72** คน
ของท่านได้รับความทุกข์ทรมานอย่างไร้ความปราณีและไร้ซึ่งความ
ยุติธรรมที่นั่น

ในปัจจุบันนี้และหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมา **1,400** ปีมาแล้ว
ผู้คนนับล้านทั่วโลกจะร่วมกันไว้อาลัยและทบทวนตัวเองที่หน้าอกและ
ศิริษะของพวกเขาเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึง ความโศกเศร้าของ
พวกเขา อาชูรอฮ์อาจดูเหมือนเหตุการณ์ธรรมดาที่เกิดขึ้นในเวลา
และสถานที่ที่ถูกกำหนดไว้

ที่ซึ่งคนกลุ่มเล็กๆ ต่อสู้กับศัตรูจำนวนมากที่ติดอาวุธทั้งไล่ฟัน
และกล่าชีวิตของพวกเขา แต่อาซุรอห์ก็เป็นอมตะ แท้จริงแล้ว เมื่อ
เวลาผ่านไป ด้านที่น่าอัศจรรย์ของการจลาจลนี้เป็นที่ประจักษ์แก่
พวกเราศัตรูผู้สังหารท่านอิมามสุเซน (อ.) อ้างถึงชัยชนะของพวกเขา
แต่ พวกเขา เป็นที่รู้จักกันในนามของผู้เพ้ออย่างยับเยินในหน้า
ประวัติศาสตร์

เพราะ พวกเขาถูกสาปแช่ง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เพราะพวกเขาไม่
สามารถหยุดมูลเหตุอันสูงส่งของท่านอิมามสุเซน (อ.) ซึ่งท่านได้
เริ่มลุกขึ้นยืนหยัดต่อสู้กับทรราชย์ ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

มหากาพย์แห่งอาซุรอห์ (จากประวัติศาสตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ) กำเนิด
ขึ้นมาจากวิธีการคิดซึ่งเป็นมูลเหตุแห่งมนุษยชาติ ดังนั้น มันจึงถูก
ทำให้เป็นอมตะ เพราะมันดำเนินไปเกินกว่าจะเป็นเพียงความ
ขัดแย้งของพรรคพวกและชาติพันธุ์ ชนกลุ่มน้อยและกลายเป็น
สัญลักษณ์ของการต่อสู้ของมนุษย์กับการกดขี่ข่มเหง

เป้าหมายเบื้องหลังการยืนหยัดต่อต้าน

ของท่านอิมามฮุเซน (อ.)

เป้าหมายที่ท่านอิมามฮุเซน (อ.) พยายามที่จะให้บรรลุได้เกิดขึ้นใน
วันอาชูรออย่างชัดเจน

ในยุคของท่านอิมามฮุเซน (อ.) ความเชื่อผิดๆ ในโซกลางและ
ไสยศาสตร์เป็นที่แพร่หลายในสังคม ซึ่งท่านมีเจตนารมณ์ที่จะกำจัด
สิ่งเหล่านี้เสีย สิทธิและคุณค่าของมนุษย์ถูกละเลยโดยผู้ปกครอง
ของเขา

ในช่วงเวลานั้นสิทธิและคุณค่าดังเช่นในยุคสมัยของท่านศาสดา
มุฮัมมัด(ซ็อลฯ)ที่เคยมีและการเสียสละอย่างเหลือคณานับแทบจะ
หมดไปในสังคม

อย่างไรก็ตาม ท่านอิมามฮุเซน (อ.) จดจ่ออยู่กับการปฏิรูปสังคม
ใหม่ทั้งหมด

ผู้ปกครองอาณาจักรอิสลามได้สืบเชื้อสายมาทางราชวงศ์และอยู่

ในกำมือของพวกเขา ความสัมพันธ์ทางครอบครัวและเชื้อชาติ
เข้ามาแทนที่คุณธรรมและความสามารถในการกระจายความมั่งคั่ง
ไปยังประชาชน ในทางการเมืองผู้นำทางศาสนาไม่ได้ดูแลสิทธิส่วน
บุคคลหรือส่วนรวมแก่ประชาชน และการประจบประแจงเข้ามา
แพร่หลายและเข้ามามีอำนาจในศาลแทน

ดังนั้น ท่านอิมามสุเซน (อ.) จึงลุกขึ้นต่อสู้เพื่อปฏิรูปสังคม และช่วย
ชาวมุสลิมให้ได้รับคุณค่าและอุดมการณ์ที่ท่านศาสดาได้พยายาม
อย่างหนักในการผดุงรักษามันไว้กลับคืนมา

การลุกขึ้นต่อต้านต่อผู้ปกครองที่เป็นทรราชย์นั้นพวกอิมามไม่ใช่

“พวกนอกกฎหมาย” แท้ที่จริง อิมามได้ถูกฆ่าโดยบรรดาฆาตกรที่
ได้รับคำสั่งจากผู้ปกครองที่กดขี่ให้ทำเช่นนั้น การจลาจลที่คิด
อาวุธได้เริ่มขึ้นโดยการถือธงและอาชญากร แต่ท่านอิมามสุเซน
(อ.) แตกต่างไปจากนั้น ท่านเป็นตัวแทนของความมีน้ำใจต่อผู้อื่น
และเป้าหมายของท่าน

เพียงแค่ปกป้องพวกเขาจากความโง่เขลาและความมีดমনซึ่งปกคลุม
พวกเขาอยู่ นั่นคือ

เหตุผลว่า ทำไมในตอนเช้าของวันอาชูรอห์ และเมื่อทหารจำนวน
สามแสนนายพร้อมที่จะต่อสู้กับเขา เขาบอกกับบรรดาสหayaว่า

“เราจะไม่เป็นฝ่ายเริ่มการต่อสู้ก่อน แต่เพียงแค่ป้องกันตนเองและ
อุดมการณ์ของพวกเราเท่านั้น”

จากนั้น เขาได้เริ่มต้นแสดงธรรมแก่ศัตรู แต่ทันใดนั้นศัตรูได้เขวี้ยง
เขาด้วยก้อนหิน ทำให้หน้าผากของเขาได้รับบาดเจ็บ จากนั้นการ
ต่อสู้จึงเริ่มต้นขึ้น

ท่านอิมามสุเซน (อ.) เป็นสมาชิกในครอบครัวที่ประเสริฐที่สุดที่
เหลืออยู่ของท่านศาสดาแห่งอิสลาม แต่ผู้ปกครองอาณาจักรอิสลาม
นำโดยผู้ที่มีชื่อว่ายะซีดไม่เชื่อตามท่านอิมาม และหวังว่า ท่านอิมาม
สุเซน (อ.) จะยินยอมในการทุจริต ความโง่เขลา และการกดขี่ข่มเหง
ของพวกเขาทั้งหมด

แต่ท่านอิมามสุเซน (อ.) ไม่สวามิภักดิ์กับยะซิดและยืนหยัดในความ
เชื่อและอุดมการณ์ของตนเพื่อพิทักษ์ศาสนาอิสลามในวันอาซุรอ
หนึ่งในคหิประจําตัวของท่านอิมามสุเซน (อ.) คือ

« هيهات من الذلة »

"เราจงออกห่างจากความอับยศอดสู"

เขายังตะโกนขึ้นมาอีกว่า

“หากศาสนาของท่านตาของข้าฯ ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) จะได้
ดำเนินไปต่อ เว้นแต่ข้าฯจะถูกสังหาร ข้าฯก็จะยอมให้เป็นเช่นนั้น”

ท่านลุกขึ้นต่อสู้ครั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ที่จะต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหง

ท่านไม่มีความเกรงกลัว แม้จะมีจำนวนคนน้อยกว่าศัตรูก็ตามถึง
จะถูกสังหารท่านก็พร้อมสละชีพเพื่อปกป้องศาสนาอิสลาม

จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุด คือ ท่าน อิมามสุเซน (อ.) ต้องการที่จะ
ฟื้นฟูความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงของศาสนาอิสลาม ท่านอิมามสุเซน(อ.)

ได้ต่อสู้อย่างองอาจ แต่บรรดาศัตรูที่มีมากกว่าได้วาดดาบลงบนตัว

ของท่านและสังหารท่านอย่างไร้ความปราณี

พร้อมกับจับกุมครอบครัวของท่านมาเป็นนักโทษ

พวกเขาไม่ได้รักษากฎเกณฑ์แห่งคุณค่าของมนุษย์ขั้นพื้นฐานที่

สำคัญเลย ดังตัวอย่างเช่น พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมให้น้ำดื่มแก่

ท่านอิมามและสหายของท่าน ท่ามกลางสภาพอากาศที่ร้อนระอุของ

อิรัก และเป็นผลให้ บรรดาเด็กที่ร่วมเดินทางมากับท่านอิมามสุเซน

(อ.) ร้องบอกกันอย่างไม่หยุดหย่อนว่า

“พวกเรากระหายน้ำ”

ท่านอิมามสุเซน (อ.) มีบุตรชื่อ อะลี อัชการ์ที่มีอายุเพียงหกเดือนซึ่ง

กำลังจะตายเพราะพวกเขาไม่ยอมให้น้ำ ท่านอิมามสุเซน(อ.) ได้อุ้ม

เขาไว้ในอ้อมแขนและกล่าวกับบรรดาศัตรูว่า “เด็กทารกน้อยคนนี้

ไร้เดียงสา เขากำลังจะตายเพราะกระหายน้ำ หากเจ้าคิดว่าข้าฯ ใช้เขา

เป็นโล่มนุษย์ จงนำเขาไปและให้น้ำแก่เขาเองเถิด” ทันใดนั้นและ

ก่อนที่ท่านอิมามจะพุดจบ

ได้มีลูกธนู สามแฉกพุ่งเข้ามาปักที่ลูกกระเดือกของเด็กคนนั้น

ท่านอิมามสุเซน(อ.) ได้จับเลือดที่พุ่งออกมาจากกระเดือกของลูก
ชายของท่านและโยนขึ้นไปบนท้องฟ้า พร้อมกับกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าสามารถแบกรับหายนะนี้ไว้ได้ เพราะมันจะช่วยพลิกฟื้น
ความยุติธรรมและศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้”

แต่บรรดาศัตรูของท่านแสดงให้เห็นถึง ความโหดร้ายและป่าเถื่อน
อย่างคาดไม่ถึง และไม่เคยได้พบเห็นมาก่อน เช่น หลังจากที่ได้ตัด
ศีรษะของท่าน อิมามสุเซน (อ.) และสหายของท่านแล้ว พวกเขาได้
เข้าโจมตีกระโจมที่พักของครอบครัวของท่านอิมามสุเซน(อ.)และ
วางเพลิงจนกระโจมไหม้หมด

โทมัส มามาริคได้กล่าวว่า

“แม้ว่านักบวชของเราได้ทำให้ผู้คนอาลัยต่อพระเยซูคริสต์ โดย
เตือนพวกเขาถึงความรักของเขา ความรักที่แท้จริง ก็เปรียบไม่ได้กับ
หายนะที่ท่านอิมามสุเซน(อ.)ได้รับ ซึ่งเสมือนชนนิกที่อยู่เบื้องหน้า
ภูเขาลูกมหึมาซึ่งเปรียบเทียบไม่ได้เลยกับสิ่งเลวร้ายที่ ท่านอิมามสุ
เซน(อ.)ได้ประสบ”

ดังนั้น ท่านอิมามสุเซน (อ.) ไม่ได้เป็นเช่นอาชญากรที่ขี้โกงที่
ปฏิบัติและทำลายทุกสิ่งบนเส้นทางของท่านเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้
วางไว้

ท่านอิมามได้มีคำสอนอันสูงส่งซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับโดยผู้นำทาง
ศาสนาที่ทุจริตและทรราชย์ในยุคของท่าน

ดังนั้น ท่านอิมามและบรรดาสหายของท่านจึงถูกสังหารหมด

อิรฟานของท่านอิมามสุเซน(อ.)

อาชुरอามีหลายแง่มุมซึ่งไม่สามารถที่จะสืบค้นมารวบรวมไว้ที่นี่ได้
ทั้งหมด

มุมมองทางด้านอิรฟาน ของศาสนาอิสลาม เพราะการเคลื่อนไหว
ของท่านอิมามสุเซน(อ.)เต็มไปด้วยความรัก อารมณ์อัน
บริสุทธิ์ของอิรฟาน

แท้จริงแล้ว ท่านอิมามฮุเซน (อ.) และสิ่งที่ท่านทำในวันอาชูรอ

คือ ความเสียสละอย่างสูงสุด การมอบชีวิตด้วยเหตุแห่งพระองค์
อัลลอฮ์ (ซ.บ.) คือการเสียสละอย่างสูงสุด เราสามารถสละเงิน สละ
สิ่งที่เรารักมากให้กับการกุศล หรือเวลาอันมีค่าให้กับการศึกษาของ
บุตรของเราได้ เราสามารถเสียสละความภูมิใจจอมปลอมในเชื้อชาติ
สีผิว ภาษาและชาติกำเนิด สำหรับนิกายของเราได้ เราสามารถรับ
ชาวมุสลิมคนอื่นเป็นพี่น้องของเราได้

แต่ท่านอิมามฮุเซน(อ.)สามารถทำสิ่งดังกล่าวเหล่านั้นได้

และท่านไม่ถามถึงสิ่งตอบแทนใด ๆ อีกด้วย

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

“และพวกเจ้า อย่ากล่าวแก่ ผู้ที่ถูกฆ่าในทางของพระองค์อัลลอฮ์
(ซ.บ.)ว่า พวกเขาได้ตาย หามิได้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่ทว่าพวกเจ้า
ไม่รู้สึก”

(2:154)

ท่านอิมามสุเซน(อ.)ยังสอน พวกเราว่า ให้อยู่อย่างสงบ การใช้
อำนาจกดขี่ข่มเหงผู้อื่นเป็นสิ่งผิด หากท่านอิมามสุเซน(อ.)ได้ให้
สัตย์ปฏิญาณว่า จะจงรักภักดีต่อผู้ปกครองเผด็จการ ท่านก็จะ
สามารถรักษาคอของท่านไว้ได้และดูเหมือนว่าจะได้รับตำแหน่งอัน
สูงส่งจากผู้ปกครองที่อธรรมอีกด้วย ผู้ซึ่งจะอนุญาตให้ท่านทำการ
นมาซ ถือศีลอด และประกอบพิธีกรรมอื่นๆ ได้

แต่ท่านอิมามสุเซน (อ.) เป็นหลานของศาสดา ผู้ที่กล่าวว่า

”หนึ่งในการทำญิฮาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การยืนหยัดต่อสู้กับผู้

ปกครองที่เผด็จการ และกล่าวศาสน์แห่งความสัตย์จริง”

ดังนั้น หนึ่งในสุนทรพจน์ของท่านอิมามสุเซน (อ.) ระหว่างทางไป

กัรบลาอ์ได้กล่าวไว้ว่า

“การอยู่ร่วมกับพวกเผด็จการคืออาชญากรรมอย่างหนึ่ง”

วิธีนี้แสดงให้เห็นแสดงถึง มูลเหตุที่ การต่อสู้ของท่านอิมามเป็นอมตะ

โทมัส คาร์ไลย์ได้ถ่ายทอดเกี่ยวกับ มหาเทพย์กัรบลาธ ดังนี้

“บทเรียนที่ดีที่สุดที่พวกเราได้รับจากโศกนาฏกรรมของกัรบลา คือ

ท่าน อิมามสุเซน (อ.) และสหายของท่าน คือ ผู้มีความศรัทธาอย่าง
แรงกล้าต่อพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาแสดงให้เห็นว่า ความเหนือกว่าใน
ด้านจำนวนคนที่มากกว่าเหลือคณานับ เมื่อรู้สึกถึงความจริงและ
ความเชื่อที่ผิด อย่างไรก็ตาม ชัยชนะของท่านอิมามสุเซน (อ.) ด้วย
คนกลุ่มน้อย ทำให้ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจมาก”

นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกัน วอชิงตัน เออร์วิง ได้เขียนไว้ว่า

“การถูกล้างแค้นของท่านอิมามสุเซน(อ.)เป็นเรื่องที่ ข้าพเจ้าจะหยุด

โดยไม่กล่าวถึงไม่ได้ เนื่องจากเป็นโศกนาฏกรรมที่สำคัญใน
ประวัติศาสตร์อิสลาม ไม่มีสิ่งใดที่เลวร้ายไปกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้
แม้ว่าการลอบสังหารท่านอิมามอะลี (อ.) เป็นความโศกเศร้าอย่าง
แสนสาหัสสำหรับมนุษย์แล้ว

แต่ชะตากรรมของท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) เป็นสิ่งที่น่า
สยของขวัญมากกว่าซึ่งทำให้ถึงกับเสียชีวิตหลัง มันคือ
โศกนาฏกรรมที่น่ากลัว”

เออร์วิง กล่าวอีกว่า

“จิตวิญญาณแห่งการลุกขึ้นต่อต้านผู้ปกครองที่อธรรมจะคงอยู่
ตลอดไป ท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) สามารถที่จะรักษา
ชีวิตของท่านไว้ได้ โดยการยอมจำนนต่อสิ่งที่ยะซีดต้องการ แต่ด้วย
ความรับผิดชอบต่อการเป็นผู้นำแห่งการเคลื่อนไหวของศาสนา
อิสลามที่ทำให้ท่านอิมามไม่สามารถที่จะยอมให้ยะซีดเป็น
ผู้ปกครองได้ ท่านเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับภัยพิบัติอื่นๆ
เพื่อที่จะปลดแอกศาสนาอิสลามออกจากอุ้งมือของ

ราชวงศ์บัณูมัยยะห์ ข้าพเจ้าทราบว่ จิตวิญญาณของท่าน

อิมามสุเซน บุตร อิมามอะลี (อ.) จะยังคงอยู่ตลอดไปภายใต้ดวง
อาทิตย์ที่แผดเผาและบนพื้นทรายที่ร้อนระอุของแผ่นดินกัรบลา
ข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพต่อท่าน

“โื่อนายของข้าพเจ้า บทเรียนที่ฉายแสงแห่งความกล้าหาญและ
ความเสียสละ”

ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัฒนธรรมตะวันออกชาวเยอรมัน คาร์บินได้
กล่าวเกี่ยวกับท่านอิมามสุเซน บุตร อิมามอะลี (อ.) ไว้ดังต่อไปนี้
“ด้วยความเสียสละแก่ประชาชนผู้เป็นที่รักของท่าน

ท่านอิมามสุเซน บุตร อิมามอะลี (อ.) ได้แสดงให้เห็นว่า

การเผด็จการและความชั่วร้ายจะไม่คงอยู่นิรันดร์

ท่านอิมามได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ความสัตย์จริงและความถูกต้องจะทำ
ให้การเผด็จการและความชั่วร้ายพ่ายแพ้ไม่ว่าพวกเผด็จการจะ
แข็งแกร่งมากแค่ไหนก็ตาม”

มหาตมะ คานธี (ผู้นำทางการเมืองและจิตวิญญาณชาวอินเดีย) ได้เขียนไว้ว่า

“ข้าพเจ้าเรียนรู้จากท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) ถึงวิธีการที่จะพิชิตชัยชนะในขณะที่เราถูกกดขี่ข่มเหง และข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้จากท่านอีกถึงวิธีที่เราถูกอธรรม แล้วยังกลายเป็นผู้ชนะ จงเลียนแบบการตายและไม่ต้องเกรงกลัวต่อมันในการต่อสู้เพื่ออิสรภาพแห่งแผ่นดินเกิดของพวกเรา ข้าพเจ้าไม่ได้นำสิ่งใหม่มาให้ชาวอินเดีย ข้าพเจ้าเพียงนำเสนอผลที่ได้รับจากความเข้าใจของข้าพเจ้าจากบุคลิกของวีรบุรุษแห่งกัรบลาห์ พวกเราไม่มีทางที่จะไม่เจริญรอยตาม นอกจากจะทำตามทางนำของท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) เท่านั้น”

แท้จริงแล้ว วันอาชูรอห์และบทเรียนต่างๆ ที่ได้รับจากวันอาชูรอห์

ยังได้แสดงบทบาทที่สำคัญในชัยชนะแห่งสาธารณรัฐอิสลาม

อิหร่าน เนื่องจาก ท่านอิมามโคมัยนี (ขอให้อัลเลาะห์ทรงโปรดท่านไปสู่สุคติ) เป็นผู้ที่ศรัทธาอย่างแรงกล้าต่อความเคลื่อนไหวและการต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหงของท่านอิมามสุเซน บุตร อิมามอะลี (อ.) แม้หลังจากชัยชนะแห่งการปฏิวัติในประเทศอิหร่านและช่วงระยะเวลาแปดปีแห่งสงครามที่เกิดขึ้นในอิหร่าน

ท่านอิมามโคมัยนีและประชาชนชาวอิหร่านยังคงยึดอาชูรอห์และท่านอิมามสุเซน บุตรอิมามอะลี (อ.) เป็นแรงบันดาลใจ หนึ่งในสุนทรพจน์ที่โด่งดังของอิมามโคมัยนี คือ

“ท่านอิมามสุเซน บุตร อิมามอะลี (อ.) สอนพวกเราทุกวิธีที่จะยืนขึ้นและต่อสู้กับความโหดร้ายและรัฐบาลทรราช ถึงแม้ว่าท่านอิมามจะทราบว่า เส้นทางที่ท่านได้เลือกจะต้องเต็มไปด้วยชีวิตของท่าน ชีวิตของบรรดาศิษย์และวงศ์ญาติของท่าน แต่ทุกคนก็ยอมเสียสละเพื่อศาสนาอิสลาม”

ท่านอิมามยังทราบถึงผลที่จะตามมาว่า หากปราศจากลูกขึ้นต่อ

ด้าน ยะซีดและพลพรรคของเขา ยะซีดจะบิดเบือนอิสลามและ
นำเสนออิสลามในรูปแบบที่ผิดๆ เพราะพวกเขาไม่ศรัทธาใน
ศาสนาอิสลามตั้งแต่ต้น รวมถึงพวกเขาไม่พอใจและอิจฉาริษยา
บรรดากวีท่านศาสดามุฮัมมัด(ซ็อลฯ)ที่ชอบธรรมอยู่ก่อน
แล้ว

นอกจากนี้ ตัวอย่างที่ท่านอิมามสุสเซน (อ.) ได้สอนเราว่า

เส้นทางของท่านอิมาม เป็นเส้นทางที่ถูกต้อง ในประวัติศาสตร์ทั้ง
มวล - โดยไม่ต้องใส่ใจถึงจำนวนที่ไม่เพียงพอ- มันคือคุณภาพที่ไม่
สามารถวัดได้ มันคือ คุณภาพแห่งการบัญชาของบรรดาผู้ที่ได้รับชัย
ชนะเท่านั้น..”

สารบัญ

บทนำ	๒
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ) ศาสดาแห่งความเมตตา.....	๒
ศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม	๖
เรื่องราวทางวัฒนธรรม และ สังคมของเมืองเมกกะ	๘
ท่านนบีมุฮัมมัด(ซ็อลฯ)ในช่วงวัยเด็กและวัยหนุ่ม.....	๙
การสื่อสารกับเทวทูต (มะลาอิกะฮ์)และภารกิจของพระผู้เป็นเจ้า.....	๑๓
ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)กับการเชิญชวนไปสู่พระองค์อัลลอฮ์ (ซบ.) ครั้งแรก	๑๗
ไม่มีการบังคับในศาสนาอิสลาม.....	๒๕
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์.....	๓๐
ในมุมมองของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)	๓๐
บรรดาศาสนิกในมุมมองของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)	๓๒
จริยธรรมและการกระทำของท่านนบีมุฮัมมัด(ซ็อลฯ)ในการเข้าสังคม	๔๓
การดูแลบรรดาเด็กและเด็กกำพร้า	๕๐
ความเคร่งครัดในศาสนาและความน่าเลื่อมใส.....	๕๑
การอพยพ (ฮิจเราะห์)	๕๗
การสร้างสันติภาพและความสมานฉันท์ในเมืองมะดีนะห์	๖๑
สงครามต่อต้านศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม	๖๒
การแต่งตั้งผู้สืบทอดของท่าน	๗๐
วันสุดท้ายของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ็อลฯ)	๗๒
วิถีชีวิตที่เป็นแบบฉบับอันประเสริฐของท่านอิมามอะลี.....	๘๗
ความเคร่งครัดในศาสนาของท่านอิมามอะลี (อ.).....	๙๒
ความซุติธรรมของท่านอิมามอะลี (อ.).....	๙๗
พระนางฟาติมะห์.....	๑๐๕

เชื้อไขเพียงคนเดียว	๑๐๕
ของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศล)	๑๐๕
แบบฉบับแห่งวิถีชีวิต	๑๐๕
อันประเสริฐ.....	๑๐๕
ของท่านอิมามสะอ์น (อ.).....	๑๐๕
บุตรอิมามอะลี (อ.).....	๑๐๕
แบบฉบับแห่งวิถีชีวิตอันประเสริฐ	๑๑๔
ของท่านอิมามสุเษน (อ.)	๑๑๔
บุตรอิมามอะลี (อ.).....	๑๑๔
เป้าหมายเบื้องหลังการขึ้นหัชค่อด้านของท่านอิมามสุเษน (อ.).....	๑๑๗
อิรฟานของท่านอิมามสุเษน(อ.)	๑๒๓